

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ СУСПІЛЬНИХ НАУК
КАФЕДРА ПОЛІТОЛОГІЇ І ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**

МИКОЛА ВЕТЕШ

***ПРЕЗЕНТАЦІЯ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ
ТА УПРАВЛІННЯ НАУКОВИМИ ПРОЕКТАМИ***

**Методичні рекомендації для аспірантів
Ужгородського національного університету**

Ужгород 2022

УДК 323 (031)
ББК Ф4я20
В 26

Вегеш М. Презентація наукових результатів та управління науковими проектами. Методичні рекомендації для аспірантів Ужгородського національного університету. Ужгород: Ужгородський національний університет, 2022. 80 с.

У навчально-методичному посібнику вміщено робочу програму навчальної дисципліни **«Презентація наукових результатів та управління науковими процесами»** для здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні доктор філософії / Doctor Philosophy (Ph.D) галузі знань **05 Соціальні та поведінкові науки**, спеціальностей **051 Економіка, 052 Політологія, 054 Соціологія** та галузі знань 29 Міжнародні відносини, спеціальність **292 Міжнародні економічні відносини** освітніх програм «Економіка», «Політологія», «Соціологія», «Міжнародні економічні відносини».

До навчально-методичного посібника також включені плани семінарських занять, питання для самоперевірки засвоєних знань та самостійної роботи.

Рецензенти:

Асланов Стеллас Антипович, доктор політичних наук, доцент кафедри політології і державного управління ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Буркало Валентин Васильович, кандидат філософських наук, доцент кафедри політології і державного управління ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Відповідальний за випуск:

Петрінко Віктор Степанович, кандидат політичних наук, доцент кафедри політології і державного управління ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Рекомендовано до друку на засіданні
кафедри політології і державного управління ДВНЗ
«Ужгородський національний університет»
(Протокол № 13 від 13 червня 2022 року)

Схвалено науково-методичною комісією факультету суспільних наук
(Протокол № 8 від 7 червня 2022 року)

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«Презентація наукових результатів та управління науковими проектами»

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування Показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Очна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 3	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 90	1-ий	1-ий
Кількість модулів – 1	Семестр:	
Тижневих годин для очної форми навчання: 9 аудиторних – 4 самостійної роботи здобувача – 5	2-ий	2-ий
	Лекції:	
	22	10
	Практичні (семінарські):	
	14	-
Вид підсумкового контролю: залік	Лабораторні:	
	-	-
Форма підсумкового контролю: усна	Самостійна робота:	
	54	80

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою навчальної дисципліни «Презентація наукових результатів та управління науковими проектами» є вивчення принципів та методів організації й проведення фундаментальних наукових досліджень, оволодіння дослідницьким інструментарієм теоретичної та прикладної науки.

Згідно вимог освітньої програми підготовки доктора філософії (PhD), здобувачі повинні знати: основні поняття та категорії, що пов'язані з організацією та проведенням наукових досліджень; основні етапи становлення та розвитку сучасної науки, основні наукові (методологічні) школи сучасної науки; про аспекти впливу соціально-економічних умов, історичних та політичних подій на специфіку наукових підходів та методологію дослідження; поняття про наукову діяльність, її види, форми, характеристика суб'єктів, підготовка та атестація наукових і науково-педагогічних кадрів; зміст основних методів та методик наукових досліджень (збору та обробки наукової інформації); вимоги до організації і проведення наукових досліджень, їх класифікацію, види, форми, науковий та науково-прикладний результат; принципи та вимоги до побудови програм та планів фундаментальних наукових досліджень; форми узагальнення наукових результатів; поняття творчості та наукової творчості, їх ознаки; форми наукових документів, логічні засоби зв'язку, техніко-орфографічні правила оформлення та уніфікації наукових документів; характерні особливості наукової мови та наукової творчості; особливості наукової публікації та методологію емпіричних досліджень; структуру, логіку і систему вимог до дисертаційної роботи.

Здобувачі повинні вміти уміти: аналізувати зміст основних методів, методик та інструментарію наукових досліджень; формулювати висновки та узагальнення; застосовувати сучасні ефективні засоби роботи з науковою та навчально-методичною літературою; давати критичну оцінку щодо використання найприйнятніших та найефективніших методів збору й обробки наукової інформації; працювати з різноманітними методами та методиками сучасного наукового аналізу; працювати з текстами наукових джерел; складати модель творчої роботи, програму і план наукового дослідження; володіти прийомами роботи над науковим текстом (есе, тези, стаття, дисертаційна робота); вірно оформляти і представляти результати наукових досліджень; обґрунтовувати практичну значущість результатів дослідження, захищати результати дисертаційного дослідження у встановленій формі; володіти поняттями та засобами авторського права.

Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню для здобувачів ступеня вищої освіти: доктор філософії / Doctor Philosophy (Ph.D) таких компетентностей:

1. загальні компетентності:

- ☞ **ЗК-1.** Знання предметної області та розуміння професійної діяльності.
- ☞ **ЗК-4.** Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
- ☞ **ЗК-6.** Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

- ☞ **ЗК-7.** Вміння виявляти, ставити та розв'язувати проблеми.
- ☞ **ЗК-8.** Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.
- ☞ **ЗК-9.** Здатність працювати в міжнародному контексті.
- ☞ **ЗК-10.** Здатність розробляти та управляти проектами.
- ☞ **ЗК-11.** Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

2. фахові компетентності:

2.1 фахові компетентності спеціальності 052 Політологія:

- ☞ **ФК-2.** Поглиблене знання нормативної та позитивної політичної теорії, політичного аналізу, порівняльної та прикладної політології та володіння категорійно-понятійним та аналітично-дослідницьким апаратом сучасної світової політичної науки.
- ☞ **ФК-6.** Здатність конструювати дизайн, розробляти програму та виконувати комплексні політологічні дослідження з використанням широкого кола прикладних методів, технологій та інструментарію аналізу.
- ☞ **ФК-7.** Здатність фахово викладати політологічні дисципліни на відповідному рівні даної освітньої кваліфікації.

2.2 спеціальності 292 Міжнародні економічні відносини:

- ☞ **ФК-3.** Управління інформаційною базою дослідження. Вміння вести пошук, аналізувати та узагальнювати інформацію з різних джерел, документів та текстів для вивчення визначеної проблеми.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «**Презентація наукових результатів та управління науковими проектами**» є опанування таких навчальних дисциплін (НД) освітньої-наукової програми (ОНП):

ОК.01	Іноземна мова для комунікації у науково-педагогічному середовищі
ОК.02	Теорія та методологія сучасної філософії
ОК.05	Сучасні інформаційні технології

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

4.1 Відповідно до освітньої програми «**Політологія**» (третього освітньо-наукового рівня вищої освіти), вивчення навчальної дисципліни «**Презентація наукових результатів та управління науковими проектами**» повинно забезпечити досягнення здобувачами ступеня вищої освіти: доктор філософії / Doctor Philosophy (Ph.D) таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Опанувати універсальними навичками дослідника, зокрема застосування сучасних інформаційних технологій, розробки, організації та управління науковими проектами та/або науковими дослідженнями, презентації їх результатів у професійному	ПРН-1.

середовищі через сучасні форми наукової комунікації (академічні наукові публікації, семінари, конференції), в засобах масової інформації та в публічній сфері у національному та міжнародному контексті.	
Використовувати державну та іноземну мову як усно, так і письмово на рівні, достатньому для ефективної професійної комунікації, розуміння іншомовних наукових текстів та підготовки фахових публікацій в Україні і провідних наукових виданнях світу.	ПРН-2.
Мати системний науковий світогляд та філософсько-культурний кругозір, який включає розвинене критичне мислення, професійну етику та академічну доброчесність, повагу різноманітності та мультикультурності.	ПРН-3.
Конструювати дизайн, розробляти програму та виконувати комплексні політологічні дослідження з використанням широкого кола прикладних методів, технологій та інструментарію аналізу.	ПРН-9.

4.2 Відповідно до освітньої програми «**Міжнародні економічні відносини**» (третього освітньо-наукового рівня вищої освіти), вивчення навчальної дисципліни «**Презентація наукових результатів та управління науковими проектами**» повинно забезпечити досягнення здобувачами ступеня вищої освіти: доктор філософії / Doctor Philosophy (Ph.D) таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Знання іноземної мови на рівні, достатньому для презентації наукових результатів в усній та письмовій формах, розуміння фахових наукових та професійних текстів, вміння спілкуватися в іншомовному науковому і професійному середовищі.	ПРН 1.
Знання методів наукових досліджень, вміння їх використовувати на належному рівні; вести пошук, опрацьовувати, аналізувати та синтезувати отриману інформацію (наукові статті, науково-аналітичні матеріали, бази даних тощо).	ПРН 2.
Знання теорії і розуміння методології системного аналізу, принципів застосування системного підходу при дослідженні процесів та явищ у сфері міжнародних економічних відносин, вміння використовувати методологію системного аналізу в сфері світової економіки;	ПРН 3.
Знання змісту і порядку розрахунків основних кількісних наукометричних показників ефективності наукової діяльності (індекс цитування, індекс Гірша (h-індекс), імпакт-фактор (ІФ, або ІР)); вміння працювати з сучасними бібліографічними і реферативними базами даних, а також наукометричними платформами.	ПРН 4.

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є:

- ☞ іспит;
- ☞ письмове тестування;
- ☞ аналітичне есе;
- ☞ аналітичний реферат;
- ☞ презентація результатів виконаної індивідуальної роботи здобувача.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Форми поточного контролю: виступ на семінарських заняттях, написання аналітичного есе, письмове тестування з теми.

Форма контролю: письмова контрольна робота.

Форма підсумкового семестрового контролю: усний залік.

Вивчення дисципліни «Презентація наукових результатів та управління науковими процесами» передбачає творчий підхід здобувачів вищої освіти наукового ступеня доктор філософії до пошуку відповідей на питання з найактуальніших проблем методології науки, організації і проведення наукових досліджень, саме тому, аби запобігти формалізованому підходу до даного предмету, рекомендовані такі **види індивідуальної роботи**:

1. опрацювання першоджерел та написання есе;
2. аналіз праць теоретиків і методологів політичної науки та підготовка рецензій;
3. за допомогою різноманітних методів збору та обробки інформації проведення наукових досліджень.

Есе – жанр філософського, літературно-критичного, політико-публіцистичного твору, що поєднує індивідуальну позицію автора/авторки, з невимушеним, часто парадоксальним викладом, орієнтованим на яскраву, образну та лаконічну розмовну мову.

Основні вимоги до написання та оформлення есе:

- тема есе може формулюватися самостійно аспірантом/здобувачем в межах проблематики дисципліни, або ж спільно з викладачем;
- обсяг тексту: 10 – 12 сторінок формату А4, поля – 2 см, шрифт Times New Roman, кегль 12, інтервал 1,5;
- посилання (за наявності) на кожній сторінці, оформлені відповідно до загальноприйнятих бібліографічних вимог.

Рецензія – вид критичного аналізу, розбір, оцінка публікації, літературного чи наукового твору або продукту; жанр наукової публіцистики та літературної критики. На основі критичного аналізу, автор/авторка рецензії може виставити об'єкту рецензування певну оцінку для визначення відносної цінності рецензованого матеріалу.

Орієнтовна структура рецензії:

1. Назва та автор рецензованої роботи.

2. Визначення мети написання роботи.
3. Повнота аналізу та розкриття проблематики.
4. Використання системи доказів та доцільності наукового пошуку.
5. Наявність чітких висновків.
6. Переваги (позитиви) та недоліки (негативи) роботи.

Проведення наукового дослідження (підготовка і оформлення дисертаційної роботи) – за допомогою детально розробленого плану дослідження, реалізація на практиці одного чи кількох методів та дослідницьких прийомів. Аспіранти/здобувачі самостійно обирають тематику дослідження та методологічний інструментарій. У межах дослідницької процедури аспіранти можуть імпровізувати та експериментувати з методологічними прийомами.

Під час **оцінювання індивідуальної роботи** враховується:

1. Самостійність, креативність (аналітичний підхід, генерація ідей, новизна постановки проблеми), аргументованість;
2. Доступність, репрезентативність та верифікованість отриманих даних і результатів;
3. Використання першоджерел, системність, достовірність викладеного матеріалу, стилістика (загальна грамотність, легкість сприйняття текстів та матеріалу)
4. Логічність викладу, посилення на використану літературу і джерела.

Основні форми та методи організації навчального процесу, під час викладання дисципліни «Презентація наукових результатів та управління науковими процесами»:

✓ **Словесні** (лекція, бесіда, обговорення).

1) **Проблемна лекція**. Саме проблемна лекція дозволяє розумовий діалог лектора із слухачами: лектор постійно звертається до слухачів з питаннями, які їх активізують та мобілізують до використання наявних знань у вивченні нового матеріалу.

✓ **Наочні** (ілюстрація, демонстрація (з використанням фотоілюстрацій, таблиць та схем, електронних презентацій)).

✓ **Практичні** (опитування на практичних заняттях; виконання тестових завдань; робота з першоджерелами; виконання індивідуальних завдань (див. вище); контрольні роботи).

✓ **Інтерактивні методи навчання:**

1) **Робота в малих групах** Такий вид роботи сприяє розвитку навичок спілкування, вміння висловлюватись, критичного мислення, вміння переконувати й вести дискусію. Важливими елементом групової роботи є опрацювання змісту і подання групами результатів колективної діяльності. Залежно від змісту та мети теми навчання можливі різні варіанти організації роботи малих груп.

2) **«Мозковий штурм»**. Відома інтерактивна технологія колективного обговорення, що широко використовується для вироблення кількох вирішень конкретної проблеми. Мозковий штурм спонукає учасників та учасниць проявляти уяву та творчість, дає можливість їм вільно висловлювати свої думки. Мета «мозкового штурму» чи «мозкової атаки»

в тому, щоб зібрати якомога більше ідей щодо проблеми від усіх учасників та учасниць протягом обмеженого періоду часу.

Викладач використовує наступні групи методик контролю знань аспірантів, які вивчають дисципліну «Презентація наукових результатів та управління науковими процесами»:

1. Методи усного контролю (монологічна відповідь здобувача на окреме питання теми практичного заняття у індивідуальній та фронтальній формах; запитально-відповідна бесіда під час роз'яснення проблемного питання на практичному занятті; залік у формі усної відповіді на три запитання з переліку питань).
2. Письмовий контроль (виконання індивідуальної роботи; контрольна робота; дидактичні тестові завдання).
3. Методи практичного контролю (перевірка змістового наповнення електронної презентації).

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання	Години
Тема 1	4
Тема 2	4
Тема 3	4
Тема 4	4
Тема 5	4
Тема 6	4
Тема 7	4
Тема 8	6
Тема 9	6
Тема 10	8
Тема 11	6
Самостійна робота	50
Разом	100

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні (семінарські) заняття	10	20
Письмове тестування при тематичному оцінюванні	1	10
Есе	1	10
Реферат	1	10
Самостійна робота	1	50
Разом		100

Критерії оцінювання самостійної роботи.

Мінімальний поріг для допуску до самостійної роботи становить 10 балів. Самостійна робота складається з трьох запитань описово-аналітичного характеру.

Перше запитання покликане оцінити знання з тематичної проблематики навчального курсу, яка надавалася на лекціях і обговорювалася на семінарських заняттях. Залежно від обсягу, послідовності викладу і орієнтуванні у тематичному матеріалі, перше запитання самостійної роботи максимально може бути оцінене у 10 балів.

Друге запитання має на меті оцінити розуміння основних тенденцій розвитку державотворчих процесів в Україні. Залежно від послідовності викладу і орієнтуванні у тематичному матеріалі, друге запитання самостійної роботи максимально може бути оцінене у 15 балів.

Третє питання самостійної роботи має творчо-аналітичний характер. Залежно від обґрунтованості аргументів і суб'єктивних висновків здобувача з визначеної проблематики, третє запитання самостійної роботи максимально може бути оцінене у 25 балів.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Відповідно до *«Положення про порядок та методичку проведення семестрових (курсівих) екзаменів і заліків в Ужгородському національному університеті»* (затверджено Наказом Ректора ДВНЗ «УжНУ» № 698/01-17 від 08.05.2015 р.), знання здобувачів оцінюється як з теоретичної, так і з практичної підготовки за такими критеріями:

оцінку «відмінно» (90-100 балів, А) заслуговує здобувач, який:

- всебічно і глибоко володіє навчально-програмовим матеріалом;
- вміє самостійно виконувати завдання, передбачені програмою, використовує набуті знання і вміння у нестандартних ситуаціях;
- засвоїв основну і ознайомлений з додатковою літературою, яка рекомендована програмою;
- засвоїв взаємозв'язок основних понять дисципліни та усвідомлює їх значення для професії, яку він набуває;
- вільно висловлює власні думки, самостійно оцінює різноманітні життєві явища і факти, виявляючи особистісну позицію;
- самостійно визначає окремі цілі власної навчальної діяльності, виявив творчі здібності і використовує їх при вивченні навчально-програмового матеріалу, проявив нахил до наукової роботи.

оцінку « добре» (82-89 балів, В) – заслуговує здобувач, який:

- повністю опанував і вільно (самостійно) володіє навчально-програмовим матеріалом, в тому числі застосовує його на практиці, має системні знання в достатньому обсязі відповідно до навчально-програмового матеріалу, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях;
- має здатність до самостійного пошуку інформації, а також до аналізу, постановки і розв'язування проблем професійного спрямування;

- під час відповіді допустив деякі неточності, які самостійно виправив, добирає переконливі аргументи на підтвердження вивченого матеріалу;

оцінку «добре» (74-81 бал, С) заслуговує здобувач, який:

- в цілому навчальну програму засвоїв, але відповідає на екзамені з певною кількістю помилок;

- вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, в цілому самостійно застосовувати на практиці, контролювати власну діяльність;

- опанував навчально-програмовий матеріал, успішно виконав завдання, передбачені програмою, засвоїв основну літературу, яка рекомендована програмою;

оцінку «задовільно» (64-73 бали, D) – заслуговує здобувач, який:

- знає основний навчально-програмовий матеріал в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії;

- виконує завдання непогано, але зі значною кількістю помилок;

- ознайомлений з основною літературою, яка рекомендована програмою;

- допускає на заняттях чи екзамені помилки при виконанні завдань, але під керівництвом викладача знаходить шляхи їх усунення.

оцінку «задовільно» (60-63 бали, E) – заслуговує здобувач, який:

- володіє основним навчально-програмовим матеріалом в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії, а виконання завдань задовольняє мінімальні критерії. Знання мають репродуктивний характер.

оцінка «незадовільно» (35-59 балів, FX) – виставляється здобувачу, який:

виявив суттєві прогалини в знаннях основного програмового матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань.

оцінка «незадовільно» (35 балів, F) – виставляється здобувачу, який:

- володіє навчальним матеріалом тільки на рівні елементарного розпізнавання і відтворення окремих фактів або не володіє зовсім;

- допускає грубі помилки при виконанні завдань, передбачених програмою;

- не може продовжувати навчання і не готовий до професійної діяльності після закінчення університету без повторного вивчення даної дисципліни.

При виставленні оцінки враховуються результати навчальної роботи здобувача протягом семестру.

Таблиця відповідності оцінок за різними шкалами

Оцінка за 100-бальною шкалою	Оцінка ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		Диференційована	Недиференційована
90 – 100	A	Відмінно	Зараховано
82-89	B	Добре	
74-81	C		
64-73	D	Задовільно	
60-63	E		

35-59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання	незараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	незараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Тема 1. Наука і наукові дослідження

Предмет, мета і завдання курсу, його місце в системі підготовки доктора філософії (PhD). Принципи побудови і структура дисципліни.

Методичні рекомендації щодо вивчення дисципліни «Презентація наукових результатів та управління науковими проектами». Коротка характеристика основної та додаткової навчальної літератури.

Загальні відомості про науку. Наука — соціально значуща сфера людської діяльності. Пізнання об'єктивного світу – головна функція науки. Характеристика процесу наукового пізнання. Наукове дослідження як форма здійснення і розвитку науки. Класифікація наук на основі відмінностей у предметах дослідження. Категорії наукових досліджень: фундаментальні і прикладні. Наукові школи в науках.

Науково-технічна революція (НТР) як передумова перетворення науки в продуктивну силу виробництва. Головні ознаки та характерні риси сучасної НТР. Масштаби наукових досліджень в умовах НТР. Вплив наукових знань на рівень розвитку техніки і технології в умовах НТР.

Диференціація та інтеграція як закономірні тенденції розвитку науки. Диференціація, її характерні ознаки та форми прояву в науці. Історичні передумови виникнення диференціації наук. Інтеграція, її характерні ознаки та форми прояву в науці. Механізми та умови, види і рівні інтеграції наукових знань. Інтеграційні процеси у педагогіці та в освіті.

Тема 2. Організаційні основи наукових досліджень у галузі соціально-поведінкових наук

Організаційна структура наукових досліджень в Україні. Державна система організації і управління науковими дослідженнями в Україні: керівні органи та наукові установи. Організаційні сектори науки в Україні: академічний, вузівський, галузевий, виробничий.

Наукові товариства та їх роль в розвитку науки і популяризації наукових знань. Студентські наукові товариства, їх організація і діяльність. Національна

Академія наук – головний науковий центр України. Передумови її створення, структура та діяльність, Кадрове забезпечення наукових досліджень. Вимоги до наукового працівника. Авторитет та рівень кваліфікації наукового працівника.

Наукові ступені і вчені звання в Україні. Порядок присудження наукових ступенів і вчених звань. Форми підготовки наукових працівників. Особливості та підходи до атестації наукових працівників в зарубіжних країнах.

Тема 3. Історія становлення та розвитку соціально-поведінкових наук

Історичні етапи розвитку науки. Передумови виникнення науки як необхідного наслідку суспільного розподілу праці. Наука на ранніх стадіях розвитку суспільства. Наука в період середньовіччя. Наука в умовах виникнення і розвитку капіталізму.

Причини виникнення соціально-поведінкових наук. Утворення перших кафедр соціально-поведінкових наук в США та європейських країнах (1857 р. – в Колумбійському коледжі, 1903 – утворено Американську асоціацію політичних наук, 1871 р. – утворена Вільна школа політичних наук у Франції та інші). Інституціоналізація соціально-поведінкових наук після Другої світової війни. Конгрес ЮНЕСКО про предмет політичної науки (1948 р.): а) політична теорія; б) політичні інститути; в) партії, групи і суспільна думка; г) міжнародні відносини. Утворення під егідою ЮНЕСКО Міжнародної асоціації політичних наук (1949).

Основні школи і течії соціально-поведінкових наук. Біхевіористський напрямок у наукових дослідженнях (Ч. Мерріам, Г. Лассуел, Дж. Кетлін та ін.). Системний аналіз (Т. Парсонс, Д. Істон, Р. Даль та ін.). Концепції елітократії і націократії (Р. Мілс, Ч. Раш та ін.). Політична соціологія (С. Ліпсет, М. Дюверже, Р. Арон, М. Крозьє та ін.). Психоаналітичні концепції (Ж. Лакан, Ч. Мерріам та ін.). Теорія соціальних конфліктів (П. Блау, К. Боулдінг, Р. Дарендорф). Компаративістика як метод аналізу різнорідних соціальних та політичних систем (Д. Істон, Г. Алмонд, С. Верба, К. Дойч, С. Гантінгтон). Теорія політичних систем (Р. Роуз, М. Девіс, Х. Білдсман).

Концепція плюралізму та її проблеми. Теорія партиципатарної демократії (масштаби політичної участі, зростання свободи, посилення рівності, оптимальне поєднання елементів прямої і представницької демократії). Теорія поліархії Р. Даля. Множинність центрів влади в демократичному суспільстві. Корпоративна суспільна демократія як механізм формування національно-державної цілісної політики з участю політичної еліти, бізнесу та профспілок.

Досягнення соціально-поведінкових наук ХХ століття. Визначні науковці у галузі соціально-поведінкових наук.

Становлення і розвиток соціально-поведінкових наук в Чехії, Словаччині, Румунії, Угорщині. Використання науковцями Ужгородського національного університету досвіду викладання дисциплін сусідніх держав. Наукові видання Ужгородського національного університету, в яких друкуються здобувачі наукового ступеня доктора філософії: «Актуальні проблеми політичної науки» (вийшло п'ять випусків), «Регіональний вісник Ужгородського національного університету. Серія Політологія» (вийшло 18 випусків), «Вісник Ужгородського

національного університету. Серія: Міжнародні відносини» (вийшло 6 випусків). Міжнародні видання Ужгородського національного університету: «Румунсько-українські відносини: історія і сучасність» (*Relatii Romano-ucrainene. Istorie si contemporaneitate. Romanian-Ukrainian relations. History and contemporaneity. Румунсько-українські відносини. Історія та сучасність*. Satu Mare: Editura Muzeului Satmarean – Bucuresti: Editura RCR Editorial (1997-2019 pp.), *Толерантність на кордонах Європи: вимір для України*. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Ужгород – Мюнхен, вийшло 2 випуски).

Тема 4. Методологічні основи наукового пізнання у соціально-поведінкових науках

Загальні відомості про наукове пізнання. Суб'єкти й об'єкти пізнання. Взаємодія суб'єкта й об'єкта у пізнавальній діяльності. Взаємозв'язок пізнання і практики. Рівні пізнання: чуттєвий і раціональний, емпіричний і теоретичний. Методи наукового пізнання. Уявлення про метод як засіб пізнання. Категорії методів пізнання: узагальнені, загальні та часткові (спеціальні) методи. Методи емпіричного дослідження: спостереження, порівняння, вимірювання, експеримент. Методи теоретичного дослідження: ідеалізація, формалізація, логічні та історичні методи.

Методи, що можуть бути застосовані на емпіричному й теоретичному рівнях: абстрагування, аналіз і синтез, індукція й дедукція, моделювання.

Системний підхід і системний аналіз. Загальні відомості про систему. Зв'язки між елементами системи. Поділ систем на цілісні та сумативні, матеріальні та абстрактні, природні та штучні, статичні та динамічні, закриті й відкриті, Структура, характеристики та властивості систем. Визначення системного підходу. Вплив системного підходу на послідовність наукового дослідження.

Особливості прояву системного аналізу у науковому дослідженні. Моделі у науковому дослідженні. Поняття про модель та моделювання. Призначення моделей у науковому дослідженні. Моделювання на основі комп'ютерної техніки.

Тема 5. Інформаційне забезпечення наукових досліджень

Загальні відомості про інформацію. Поняття про інформацію. Роль інформації у науковій діяльності. Друковані носії інформації. Носії і засоби поширення інформації на основі комп'ютерної техніки. Типологія наукової інформації та основні види видань. Поняття про документи як засоби фіксації наукової інформації. Нормативно-технічні документи. Патентна інформація. Депоновані рукописи. Неопубліковані документи.

Особливості вторинної інформації та її пошук. Призначення та види бібліотек. Бібліотечні фонди: основний і довідковий. Бібліотечні каталоги та картотеки. Види каталогів; алфавітний, систематичний і предметний, їх особливості та призначення.

Методика пошуку першоджерел. Спеціальні бібліографічні видання та їх роль в інформаційному пошуку. Оформлення результатів інформаційного пошуку.

Систематизація і письмовий виклад опрацьованих матеріалів. Оформлення результатів опрацювання першоджерел: складання виписок, анотацій, конспектів.

Тема 6. Автоматизовані системи обробки інформації на ЕОМ та застосування їх у наукових дослідженнях

Характеристика автоматизованих систем обробки інформації. Особливості науково-дослідної роботи соціального працівника в умовах використання комп'ютерної техніки.

Пакети прикладних програм обробки даних наукових досліджень (Excel, SPSS) та їх функціональні блоки: програми налаштування на конкретне дослідження та введенням інформації в комп'ютер; програми контролю та коригування даних; програми перетворення введених даних, що включають програми перекодування даних (зміна кодів значень ознак, об'єднання кількох значень певної ознаки в одне та ін.), побудови додаткових ознак (значення яких обчислюються на основі значень існуючих ознак), побудови підвибірок, що задовольняють певні умови, експорту даних у формати інших пакетів та імпорту їх; програми математико-статистичного аналізу: програми побудови різних таблиць, розрахунку статистичних показників, перевірки статистичних гіпотез, кореляційного, регресійного, дисперсійного, кластерного та факторного методів аналізу; програми наочного представлення та виведення результатів обчислень.

Тема 7. Організація та проведення наукового дослідження

Вимоги до проведення наукового дослідження. Вплив особистісних якостей дослідника на результативність наукового дослідження. Послідовність проведення наукового дослідження. Науковий напрямок, проблема і тема наукового дослідження. Вибір теми дослідження. Ознайомлення із станом обраної теми дослідження. Уточнення теми і складання програми дослідження.

Обґрунтування теми, дослідження, його актуальності та новизни. Методологічний апарат наукового дослідження. Мета та завдання дослідження. Вибір методів дослідження. Умови забезпечення адекватності обраних методів дослідження його меті та завданням. Логіка наукового дослідження. Складання календарного плану робіт. Гіпотеза дослідження. Систематичне накопичення дослідних матеріалів. Зведення і опрацювання результатів дослідження. Теоретичний аналіз та літературне оформлення результатів дослідження. Упровадження у практику та оцінювання теоретичної й практичної значущості результатів дослідження.

Експеримент як складова частина наукового дослідження. План і методика експерименту. Вибір способів та засобів фіксації результатів експерименту. Комп'ютеризація експериментальних робіт. Роль особистості науковця у проведенні дослідження.

Тема 8. Обробка та оформлення результатів дослідження

Форми узагальнення результатів наукових досліджень: усний виклад, тези доповіді, реферат, наукова стаття, науковий звіт, авторська і колективна монографія. Вимоги до їх змісту та оформлення.

Методи зведення й обробки результатів експериментальних досліджень: статистичні, графічні й табличні.

Складання списку літературних джерел. Вимоги до оформлення наукових праць. Письмове оформлення наукової праці. Виразність і мова тексту наукової праці. Правильність застосування наукової термінології. Цитування у тексті наукової праці. Види посилань на використані літературні джерела. Пояснення зв'язку тексту з посиланнями. Спрощення бібліографічних описів у посиланнях. Транслітерація.

Завершення і представлення результатів наукового дослідження. Вибір форми представлення результатів наукового дослідження. Показники оцінювання результативності проведеного дослідження. Рецензування завершеної наукової роботи.

Методика написання та вимоги до публікації в фахових виданнях.

Тема 9. Підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів

Загальне положення щодо підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів. «Порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)» (Постанова Кабінету Міністрів України № 261 від 23 березня 2016 р.). Форми підготовки науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації: аспірантура і докторантура.

Права аспірантів і докторантів: вільний доступ до всіх видів відкритої інформації; отримання належного методичного і змістовного наукового консультування; академічна мобільність; академічна відпустка (при необхідності). Обов'язки аспірантів: дотримання морально-етичних норм і стандартів поведінки дослідників; виконання індивідуального плану наукової роботи і систематичного звітування; захист в установленій строк дисертаційного дослідження.

Освітньо-наукова програма та навчальний план аспірантури. Стажування аспірантів. Підготовка здобувачів ступеня доктора наук у докторантурі.

Тема 10. Написання і захист дисертаційного дослідження

Дисертаційні роботи та їх види. Основні класифікаційні ознаки дисертації. Необхідні умови захисту дисертації. Основні вимоги до здобувачів наукових ступенів.

Вимоги до затвердження теми дисертації. Пошук, накопичення та обробка наукової інформації з теми дисертаційного дослідження: первинна інформація; вторинна інформація; достовірність. Огляд літератури за темою дисертації.

Поетапне вивчення наукових публікацій. Науковий факт. Дотримання правил під час цитування джерел. Систематизація джерел.

Загальна методика виконання дисертаційної роботи. Основні етапи процесу роботи над дисертацією: вибір теми, обґрунтування її актуальності; пошук джерел; відпрацювання гіпотези та визначення наукових завдань; вибір методів дослідження; обробка й аналіз результатів дослідження; написання тексту дисертації; обговорення результатів дисертаційного дослідження на засіданні кафедри та у спеціалізованій вченій раді; підготовка до захисту і захист дисертації.

Виклад змісту і структура дисертації. Вимоги до вступу: актуальність, мета і основні завдання дисертаційного дослідження; об'єкт і предмет, методи дослідження; науковий результат, теоретичне і практичне значення дисертаційної роботи; апробація результатів дослідження. Методика написання основного змісту дисертації. Розділи. Висновки. Список використаних джерел і літератури. Додатки. Оформлення дисертаційної роботи.

Попередня експертиза дисертації. Попередній розгляд дисертації, виконаної в іншій установі і організації. Подання дисертації до спеціалізованої вченої ради. Публічний захист дисертації на засіданні спеціалізованої вченої ради. Оформлення атестаційної справи.

Тема 11. Добросесність у науковій роботі

Академічна добросесність. Академічна нечесність. Фабрикація даних. Фальсифікація даних. Академічний саботаж. Викладацька нечесність. Хабарництво в академічній сфері. Академічне шахрайство.

Поняття плагіату і його види. Ознаки плагіату. Визначення плагіату за Робертом А. Гаррісом: цитування без посилання на джерело; присвоєння результатів чужої роботи та видавання їх як власних; нехтування правилами цитування; видавання чужих ідей як своїх власних. Академічний плагіат. Самоплагіат. Ненавмисний та навмисний плагіат за Баррі Гілмором. Різновиди ненавмисного плагіату: підсвідомий, випадковий, тиражований, завуальований. Навмисний плагіат: дублювання дослідження, фальсифікація, реплікація (самоплагіат), рерайт, точне копіювання без змін, парафраза, компіляція. Професійний та освітньо-науковий плагіати. П'ять видів плагіату Кена К. Вонга: неправильне цитування у тексті; неповне цитування; брак бібліографічних посилань; мозаїчний плагіат; само плагіат.

Профілактика плагіату: академічна добросесність, високий рівень інформаційної культури, кодекс честі університету. Кодекс етики в галузі вищої освіти. Методи боротьби з плагіатом. Правові аспекти академічної добросесності в Україні. Створення Паневропейської платформи з питань етики, прозорості та чесності в галузі освіти (2014 р.). Методи боротьби з плагіатом у країнах Європейського Союзу. Закон України про освіту (2017 р.) про академічну добросесність. Відповідальність за плагіат.

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин					
	Форма навчання: очна					
	Усього	у тому числі				
		Лекції	практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота
Модуль 1						
Тема 1. Наука і наукові дослідження	5	2				4
Тема 2. Організаційні основи наукових досліджень у галузі соціально-поведінкових наук	5	2				5
Тема 3. Історія становлення і розвитку соціально-поведінкових наук	10	2	4			5
Тема 4. Методологічні основи наукового пізнання у соціально-поведінкових науках	10	2				5
Тема 5. Інформаційне забезпечення наукових досліджень	10	2				5
Тема 6. Автоматизовані системи обробки інформації на ЕОМ та застосування їх у наукових дослідженнях	10	2				5
Тема 7. Організація та проведення наукового дослідження	5	2				5
Тема 8. Обробка та оформлення результатів дослідження	10	2	2			5
Тема 9. Підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів	10	2	2			5
Тема 10. Написання і захист дисертаційного дослідження	10	2	4			5
Тема 11. Доброчесність у науковій роботі	5	2	2			5
Разом	90	22	14			54

Назви тем	Кількість годин					
	Форма навчання: заочна					
	Усього	у тому числі				
Лекції		практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота	
Модуль 1						
Тема 1. Наука і наукові дослідження	4					4
Тема 2. Організаційні основи наукових досліджень у галузі соціально-поведінкових наук	10	2				8
Тема 3. Історія становлення і розвитку соціально-поведінкових наук	8					8
Тема 4. Методологічні основи наукового пізнання у соціально-поведінкових науках	10	2				8
Тема 5. Інформаційне забезпечення наукових досліджень	8					8
Тема 6. Автоматизовані системи обробки інформації на ЕОМ та застосування їх у наукових дослідженнях	4					4
Тема 7. Організація та проведення наукового дослідження	10	2				8
Тема 8. Обробка та оформлення результатів дослідження	10	2				8
Тема 9. Підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів	8					8
Тема 10. Написання і захист дисертаційного дослідження	8					8
Тема 11. Доброчесність у науковій роботі	10	2				8
Разом	90	10				80

6.3. Теми практичних (семінарських, лабораторних) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		очна	заочна
1	Історія становлення і розвитку соціально-поведінкових наук	2	
2	Видатні науковці сучасності у галузі соціально-поведінкових наук	2	
3	Обробка та оформлення результатів дослідження у соціально-поведінкових науках	2	
4	Підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів	2	
5	Написання і захист дисертаційного дослідження	2	
6	Написання і захист дисертаційного дослідження	2	
7	Доброчесність у науковій роботі	2	
Разом		14	-

6.4. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		очна	заочна
1	Наука і наукові дослідження	4	5
2	Організаційні основи наукових досліджень у галузі соціально-поведінкових наук	5	5
3	Історія становлення і розвитку соціально-поведінкових наук	5	10
4	Методологічні основи наукового пізнання у соціально-поведінкових науках	5	5
5	Інформаційне забезпечення наукових досліджень	5	5
6	Автоматизовані системи обробки інформації на ЕОМ та застосування їх у наукових дослідженнях	5	5
7	Організація та проведення наукового дослідження	5	5
8	Обробка та оформлення результатів дослідження у соціально-поведінкових науках	5	10
9	Підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів	5	10
10	Написання і захист дисертаційного дослідження	5	10
11	Доброчесність у науковій роботі	5	10
Разом		54	80

7. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Базові джерела:

1. Білуха М. Т. Методологія наукових досліджень: Підручник. К. : АБУ, 2002. 480 с.
2. Білуха М. Т. Основи наукових досліджень: Підручник. К. : Вища школа, 1997. 271 с.
3. Важинський С. Е., Щербак Т. І. Методика та організація наукових досліджень: Навчальний посібник. Суми: Сумський ДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. 260 с.
4. Гладкий С. О. Основи наукових досліджень: навчально-методичний посібник. Полтава, 2016. 245 с.
5. Гуторов О. І. Методологія та організація наукових досліджень: Навчальний посібник. Харків, 2017. 272 с.
6. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Організація та методологія наукових досліджень: Навчальний посібник. Харків: Право, 2017. 448 с.
7. Діденко А. Н. Сучасне діловодство: Навч. посіб. 3-є вид. К. : Либідь, 2001. 384 с.
8. Зацерковний В. І., Тішаєв І. В., Демидов В. К. Методологія наукових досліджень: Навчальний посібник. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2017. 236 с.
9. Ковальчук В. В., Моїсєєв Л. М. Основи наукових досліджень: Навч. посіб. Вид. 2-е, доп. і перероб. К. : Видавничий дім «Професіонал», 2004. 208 с.
10. Ковальчук В. В. Основи наукових досліджень : Навч. посібник. Київ : Видавничий дім «Професіонал», 2005. 240 с.
11. Колесников О. В. Основи наукових досліджень : Навч. посібник. Київ : ЦУЛ, 2011. 144 с.
12. Коломієць В. О. Як виконувати курсову роботу: Метод, посібник для студентів вищих педагог, навч. закладів. К. : Вища школа, 2003. 69 с.
13. Компьютерное моделирование социально-политических процессов. / Шабров О.Ф., Анохин М. Г., Дэлиев М. И. и др. М., 1994.
14. Крушельницька О. В. Методологія і організація наукових досліджень: Навч. посіб. К. : Кондор, 2003. 192 с.
15. Крушельницька О. В. Методологія і організація наукових досліджень: Навч. посібник Київ : Кондор, 2009. 206 с.
16. Кушнарєнко Н. М., Удалова В. К. Наукова обробка документів: Підручник. К. : Вікар, 2003. 328 с.
17. Мальська М. П., Пандяк І. Г. Організація наукових досліджень: Навчальний посібник. К.: Центр учбової літератури, 2017. 136 с.
18. Методичні рекомендації до самостійної роботи з навчальної дисципліни «Основи наукових досліджень» / Укладачі О. М. Ястремська, Д. О. Ріпка. Харків: Видавництво ХНЕУ, 2013. 32 с.
19. Методологія наукових досліджень: Навчальний посібник / В. С. Антонюк, Л. Г. Полонський, В. І. Аверченко, Ю. А. Малахов. К.: НТУУ «КПІ», 2015. 276 с.
20. Методологія та організація наукових досліджень: Навчальний посібник / І.

- С. Добронравова, О. В. Руденко, Л. І. Сидоренко та ін. К.: ВПЦ «Київський університет», 2018. 607 с.
21. Методологія та організація наукових досліджень: Навчальний посібник / В. М. Михайлов та ін. Х.: ХДУХТ, 2014. 220 с.
  22. Мигаль В. Д. Теорія і методи наукової творчості: Навчальний посібник. Харків: Видавничий Дім ІНЖЕК, 2007. 212 с.
  23. Організація та методологія наукових досліджень: Навч. посіб. для студентів, курсантів, аспірантів і ад'юнктів / за ред. А. Є. Конверського. Рек. МОН. Київ : ЦУЛ, 2010. 352 с.
  24. Основи методології та організації наукових досліджень: Навчальний посібник для студентів, курсантів, аспірантів, ад'юнктів / За редакцією А. Є. Конверського. К.: Центр учбової літератури, 2010. 352 с.
  25. Основи наукових досліджень. Організація самостійної та наукової роботи студента: Навч. посіб. / Чорненький Я. Я., Чорненька Н. В., Рибак С. Б. та ін. Київ : Професіонал, 2006. 208 с.
  26. Основи наукових досліджень: Навч. підручник / за ред. В. І. Саюк, Є. Р. Чернишової. Київ : Педагогічна думка, 2012. 144 с.
  27. П'ятницька-Позднякова І. С. Основи наукових досліджень у вищій школі: Навч. Посібник. Київ : Центр навч. літератури, 2003. 116 с.
  28. Романюк М. М. Загальна і спеціальна бібліографія: Навч. посібник для студентів «Видавнича справа та редагування». 2-е вид. Львів : Світ, 2003. 96с.
  29. Росоха І. М. Конспект лекцій з навчальної дисципліни «Методологія та організація наукового дослідження». Харків: ХНАМГ, 2011. 77 с.
  30. Середа Л. П., Павленко В. С. На допомогу авторам навчальної літератури: Навч. посібник для викладачів вищих навч. закладів. К. : Вища школа, 2001. 79 с.
  31. Стеченко Д. М. Методологія наукових досліджень: Підручник. Рек. МОН. Київ : Знання, 2007. 309 с.
  32. Сурмін Ю. Майстерня вченого: Підруч. для науковця. К. : ТМЦ «Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні», 2006. 302 с.
  33. Сурмін Ю. П. Наукові тексти: специфіка, підготовка та презентація: Навчально-методичний посібник. К., 2008. 185 с.
  34. Теоретичні засади науково-дослідницької діяльності суб'єктів освітнього процесу університетів: Практичний посібник / Авторський колектив: В. Майборода, О. Ярошенко, Ю. Скаба; за редакцією О. Ярошенко. К.: Інститут вищої освіти НАПН України, 2015. 174 с.
  35. Цехмістрова Г.С. Основи наукових досліджень. К. : Слово, 2003. 240 с.
  36. Цехмістрова Г. С. Методологія та організація наукових досліджень : Навч. посібник. 2-е вид., доп. Рек. МОН. Київ : ВД «Слово», 2012. 352 с.
  37. Шишка Р. Б. Організація наукових досліджень та підготовки магістерських і дисертаційних робіт : Навч. посібник. Харків : Еспада, 2007. 368 с.

Допоміжні джерела:

38. Азарян А. А., Азарян Р. С. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Кривий Ріг: Видавничий центр КТУ, 2010. 231 с.
39. Академічна наука: становлення і розвиток дослідницьких установ та напрямів досліджень. *Політична наука в Україні. 1991-2016.* В 2-т. Т. 1. Політична наука: західні тренди розвитку й українська специфіка / Редколегія: О. Рафальський (голова), М. Кармазіна, О. Майборода. К.: Парламентське видавництво, 2016. 565 с.
40. Афанасьєв А. О., Кузькін Є. Ю. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник. Харків: ХНЕУ, 2005. 96 с.
41. Барчій І. М. Проблеми політичної науки в умовах Болонського процесу. *Грані.* 2012. № 9 (89). С. 87-90.
42. Білецький Б., Добржанський О. Основи наукових досліджень: категорії, поняття, терміни, нормативні документи: Навчальний посібник-довідник. Чернівці: Технодрук, 2010. 380 с.
43. Білоусова Т. П., Маркітантов Ю. О. Основи наукових досліджень. Кам'янець-Подільський, 2004. 120 с.
44. Вегеш М. М. Ужгородський національний університет: історія і сьогодення. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2007. 384 с.
45. Вегеш М. М. Університет у моєму житті / Міністерство освіти і науки України; Ужгородський національний університет. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету, 2006. 296 с.
46. Вегеш М. М., Колодій М. М. Деякі аспекти методики викладання навчальної дисципліни «Організація і проведення наукових досліджень» для аспірантів Ужгородського національного університету. *Актуальні проблеми політичної науки.* Випуск четвертий. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2018. С. 197-212.
47. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Основи політології / Ужгородський національний університет; Кафедра політології. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету, 2003. 421 с.
48. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Політологія в Ужгородському національному університеті та Болонський процес / Ужгородський національний університет, Історичний факультет, Кафедра політології. Ужгород, 2004. 124 с.
49. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Світ політології: Навчально-методичний посібник. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету «Говерла», 2006. 472 с.
50. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Як писати наукову роботу (методичні рекомендації по написанню курсових, бакалаврських, дипломних і магістерських робіт для студентів-політологів) / Ужгородський національний університет; Кафедра політології. Ужгород, 2003. 72 с.
51. Глосарій з навчальної дисципліни «Основи наукових досліджень»: Навчальний посібник / Укладач О. А. Єрмоленко. Харків: Видавництво

- ХНЕУ, 2010. 23 с.
52. Горбатенко В. П. Проблеми розвитку політичної науки і освіти в Україні. *Суспільно-політичні процеси*. 2016. Випуск 4. С. 303-306.
  53. Горбатенко І. А. Політична наука і освіта в Україні: передумови виникнення, процес становлення, перспективи розвитку: автореферат дис... канд. політ. наук: 23.00.01. К.: Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, 2007. 20 с.
  54. Горбачук В. Т. Основи наукових досліджень: Конспект лекцій. Слов'янськ: Слов'янський державний педагогічний університет, 2003. 88 с.
  55. Грищук Ю. С. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Харків: НТУ «ХГП», 2008. 232 с.
  56. Данилкович А. Г. Основи наукових досліджень у вищому навчальному закладі: Навчальний посібник. К.: КНУТД, 2010. 294 с.
  57. Демківський А. В., Безус П. І. Основи методології наукових досліджень: Навчальний посібник. К.: Академічне муніципальне управління, 2012. 276 с.
  58. Захаркевич О. В., Швець Г. С., Сарана О. М. Основи наукових досліджень. Хмельницький: ХНУ, 2013. 223 с.
  59. Кармазіна М. Політична наука в Україні: дисертаційний аспект. *Політичний менеджмент*. 2008. № 3. С. 17-28.
  60. Кармазіна М. Політична наука: предмет, структура, методологія. *Політичний менеджмент*. 2010. № 1. С. 19-33.
  61. Кириленко О. П., Письменний В. В. Основи наукових досліджень у схемах і таблицях: Навчальний посібник. Тернопіль: ТНЕУ, 2013. 227 с.
  62. Коваленко А. Українська політологія: проблеми та крайнощі періоду становлення. *Сучасність*. 1994. № 10. С. 71-78.
  63. Колесников О. В. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / 2-ге видання, виправлене та доповнене. К.: Центр учбової літератури, 2011. 143с.
  64. Корягін М. В., Чік М. Ю. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник. К.: Алерта, 2014. 620 с.
  65. Круглашов А. М. Здобутки та проблемні питання розвитку вітчизняної політичної науки. *Сучасна українська політика. Політики і політологи про неї*. 2009. Випуск 17. С. 22-30.
  66. Курас І. Суспільні трансформації і суспільні науки: проблеми методології. *Пам'ять століть*. 2001. № 1. С. 3-11.
  67. Маниліч М. І. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник. Чернівці: Букрек, 2005. 252 с.
  68. Матвієнків С. Становлення української політології в контексті трансформації суспільства. *Матеріали Всеукраїнської наукової конференції (10-11 травня 2007 р., м. Львів)*. Львів: ЦПД, 2008. С. 36-42.
  69. Моштук В., Терес В. Основи наукових досліджень: Навчально-методичний посібник. Дрогобич: Дрогобицький державний педагогічний університет імені І. Франка, 2010. 117 с.
  70. Наукова еліта Закарпаття: Доктори наук, професори Ужгородського національного університету / Передм. М. М. Вегеша. Ужгород: Гражда, 2005. 160 с.

71. Основи наукових досліджень. Становлення категоріальних форм міждисциплінарного знання: Навчальний посібник / В. В. Ковальчук, О. М. Маслій, С. О. Ключник. Одеса, 2012. 148 с.
72. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / В. В. Ковальчук, Л. М. Моїсєєв; науковий редактор В. О. Дроздов. 4-е видання, перероблене і доповнене. К.: Професіонал, 2007. 239 с.
73. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / За редакцією В. І. Саюк, Є. Р. Чернишової. К.: Педагогічна думка, 2012. 143 с.
74. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / І. М. Грищенко та ін. К.: Видавництво КНТХ, 2001. 185 с.
75. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / М. І. Пилипчук та ін. К.: Знання, 2007. 270 с.
76. Отенко І. П. Основи наукових досліджень: Конспект лекцій. Харків: Видавництво ХНЕУ, 2010. 80 с.
77. Попович М. М. Основи наукових досліджень: Конспект лекцій. Чернівці: Рута, 2008. 80 с.
78. Пушкар О. І., Єрмоленко О. А. Основи наукових досліджень: Конспект лекцій. Харків: ХНЕУ, 2005. 88 с.
79. Рудич Ф. Наука про політику: сучасний стан і перспективи. *Політичний менеджмент*. 2003. № 1. С. 5-18.
80. Рудич Ф. Наука про політику: сучасний стан та тенденції розвитку. *Віче*. 2007. № 19. С. 17-20.
81. Рудич Ф. Політологія в Україні: теоретичний та прикладний контекст. *Віче*. 1997. № 7. С. 24-37.
82. Рябов С. Г. Політична наука в Україні ХХІ століття: стан та перспективи розвитку: дослідження. К.: Навчально-методичний центр «Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні», 2005. 103 с.
83. Свердан М. М., Свердан М. Р. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник. Чернівці: Рута, 2006. 352 с.
84. Сидоренко В. К., Дмитренко П. В. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник для вищих педагогічних закладів освіти. К.: РННЦ, 2000. 260 с.
85. Стадніченко О. О., Мацегора І. Л. Основи наукових досліджень та інформаційна культура студентів: Навчальний посібник. Запоріжжя: ЗНУ, 2010. 206 с.
86. Суворін О. В. Основи наукових досліджень та наукова інформація: Навчальний посібник. Луганськ: Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, 2008. 129 с.
87. Тормоса Ю. Г. Основи наукових досліджень: Навчально-методичний посібник. К.: КНЕУ, 2003. 76 с.
88. Ужгородський національний університет на порозі III тисячоліття / За редакцією проф. М. М. Вегеша. Ужгород: Всеукраїнське державне багатопрофільне видавництво «Карпати»; «Наш рідний край»; «Вісник Карпат», 2005. 192 с.

Інформаційні ресурси в мережі Інтернет

1. <http://www.lib.uzhnu.edu.ua> – Наукова бібліотека Ужгородського національного університету
2. <http://www.library.ukma.kiev.ua> – Наукова бібліотека Національного університету «Києво-Могилянська академія».
3. <http://www.lsl.lviv.ua> – Львівська національна наукова бібліотека імені В. Стефаника.
4. <http://www.nbuv.gov.ua> – Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського.
5. <http://www.imi.org.ua> – Інститут масової інформації

СЕМІНАРСЬКІ ЗАНЯТТЯ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ПРЕЗЕНТАЦІЯ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ТА УПРАВЛІННЯ НАУКОВИМИ ПРОЕКТАМИ» ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ Доктор філософії / Doctor Philosophy (Ph.D)

Семінарське заняття № 1. ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-ПОВЕДІНКОВИХ НАУК

План

1. Історичні етапи розвитку науки.
2. Причини виникнення соціально-поведінкових наук.
3. Основні школи і течії сучасних соціально-поведінкових наук.
4. Національна академія наук України.
5. Становлення і розвиток соціально-поведінкових наук в Україні.
6. Соціально-поведінкові науки в Ужгородському національному університеті.

Література:

1. Академічна наука: становлення і розвиток дослідницьких установ та напрямів досліджень. *Політична наука в Україні. 1991-2016.* В 2-т. Т. 1. Політична наука: західні тренди розвитку й українська специфіка / Редколегія: О. Рафальський (голова), М. Кармазіна, О. Майборода. К.: Парламентське видавництво, 2016. 565 с.
2. Важинський С. Е., Щербак Т. І. Методика та організація наукових досліджень: Навчальний посібник. Суми: Сумський ДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. 260 с.
3. Вегеш М. М., Колодій М. М. Деякі аспекти методики викладання навчальної дисципліни «Організація і проведення наукових досліджень» для аспірантів Ужгородського національного університету. *Актуальні проблеми політичної науки.* Випуск четвертий. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2018. С. 197-212.

4. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Основи політології /Ужгородський національний університет; Кафедра політології. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету, 2003. 421 с.
5. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Світ політології: Навчально-методичний посібник. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету «Говерла», 2006. 472 с.
6. Гладкий С. О. Основи наукових досліджень: навчально-методичний посібник. Полтава, 2016. 245 с.
7. Горбатенко В. П. Проблеми розвитку політичної науки і освіти в Україні. *Суспільно-політичні процеси*. 2016. Випуск 4. С. 303-306.
8. Горбатенко І. А. Політична наука і освіта в Україні: передумови виникнення, процес становлення, перспективи розвитку: автореферат дис... канд. політ. наук: 23.00.01. К.: Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, 2007. 20 с.
9. Гуроров О. І. Методологія та організація наукових досліджень: Навчальний посібник. Харків, 2017. 272 с.
10. Історія політичної думки України: Підручник / За загальною редакцією Н. М. Хоми. Львів: Новий Світ-2000, 2017. 632 с.
11. Кармазіна М. Політична наука: предмет, структура, методологія. *Політичний менеджмент*. 2010. № 1. С. 19-33.
12. Кирилюк Ф. М. Філософія політичної ідеології. К.: «Центр учбової літератури», 2009. 520 с.
13. Круглашов А. М. Здобутки та проблемні питання розвитку вітчизняної політичної науки. *Сучасна українська політика. Політики і політологи про неї*. 2009. Випуск 17. С. 22-30.
14. Рудич Ф. Наука про політику: сучасний стан і перспективи. *Політичний менеджмент*. 2003. № 1. С. 5-18.
15. Рудич Ф. Наука про політику: сучасний стан та тенденції розвитку. *Віче*. 2007. № 19. С. 17-20.
16. Рудич Ф. Політологія в Україні: теоретичний та прикладний контекст. *Віче*. 1997. № 7. С. 24-37.
17. Рябов С. Г. Політична наука в Україні ХХІ століття: стан та перспективи розвитку: дослідження. К.: Навчально-методичний центр «Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні», 2005. 103 с.

Семінарське заняття № 2.

ВИДАТНІ НАУКОВЦІ СУЧАСНОСТІ У ГАЛУЗІ СОЦІАЛЬНО-ПОВЕДІНКОВИХ НАУК

План

1. Габріель Алмонд.
2. Макс Вебер.
3. Збігнєв Бжезинський.
4. Річард Куглер.

5. Самуель Гантінгтон.
6. Френсіс Фукуяма.
7. Реймон Арон.
8. Юрген Габермас.

Література:

1. Алмонд Г., Пауэлл Дж., Стром К., Далтон Р. Сравнительная политология сегодня. М.: Аспект Пресс, 2002. 537 с.
2. Арон Р. Избранное: Введение в философию истории. М.: ПЕР СЭ; СПб: Университетская книга, 2000. 543 с.
3. Арон Р. История XX века: Антология. М.: Ладомир, 2007. 1105 с.
4. Арон Р. Мемуары: 50 лет размышлений о политике. М.: Ладомир, 2002. 873 с.
5. Арон Р. Мир і війна між націями. Київ: Юніверс, 2000. 688 с.
6. Арон Р. Опій інтелектуалів. К.: Юніверс, 2006. 272 с.
7. Бжезинский З. Геостратегия для Евразии. *Независимая газета*. 1997. 24 октября.
8. Бжезинский З. Еще один шанс. Три президента и кризис Американской сверхдержавы. М.: Международные отношения, 2007. 240 с.
9. Бжезинский З. Зыбучие пески гегемонии. *Россия в глобальной политике*. 2004. Т. 2. № 2. С. 187-203.
10. Бжезинский З. Как строить отношения с Россией. *Pro et contra*. 2001. Т. 6. № 1-2. С. 137-152.
11. Бжезинський З. Україна і Польща в контексті Європейської інтеграції. *Стратегічна панорама*. 1998. № 3-4.
12. Бжезінський З. Вибір : світове панування чи світове лідерство. Київ: Вид. «Києво-Могилянська академія», 2006. 203 с.
13. Бжезінський Збігнєв. Велика шахівниця: Американська першість та її стратегічні імперативи. Львів – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2000. 236с.
14. Бжезінський Збігнєв. Вибір: світове панування чи світове лідерство. К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 203с.
15. Бжезінський Збігнєв. Україна у геостратегічному контексті. К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 102 с.
16. Вебер М. Аграрная история Древнего мира. М.: Канон-Пресс-Ц; Кучково Поле, 2001. 560 с.
17. Вебер М. Избранное. Образ общества. М.: Юрист, 1994. 704 с.
18. Вебер М. Политические работы. 1895-1919. М.: Праксис, 2003. 424 с.
19. Вебер М. Протестантська етика і дух капіталізму / Переклав з німецької Олександр Погорілий. К.: Видавництво «Основи», 1994. 261 с.
20. Вебер М. Соціологія. Загальноісторичні аналізи. Політика / Переклад з німецької, післямова та коментарі Олександра Погорілого. К.: Основи, 1998. 534 с.
21. Габермас Ю. Залучення іншого. Студії з політичної теорії / Переклав Андрій Дахій; Науковий редактор Борис Поляруш. Львів: Астролябія, 2006. 416 с.
22. Енциклопедія політичної думки / За редакцією Девіда Міллера / Переклад з англ. Наталії Лисюк. К.: Дух і Літера, 2000. 472 с.

23. Кирилюк Ф. М. Політологія Нової доби: Посібник. К.: Видавничий центр «Академія», 2003. 304 с.
24. Кирилюк Ф. М. Філософія політичної ідеології. К.: «Центр учбової літератури», 2009. 520 с.
25. Класики політичної думки від Платона до Макса Вебера / Під редакцією проф. Євгена Причепія. К.: ВК ТОВ «Тандем», 2002. 584 с.
26. Філософія політики: Короткий енциклопедичний словник / Автор-упорядник В. П. Андрущенко. К.: Знання України, 2002. 670 с.
27. Фукуяма Ф. Америка на распутье. Демократия, власть и неоконсервативное наследие. М.: Издательство АСТ; Издательство «Хранитель», 2007. 282 с.
28. Фукуяма Ф. Великий краї. Людська природа і відновлення соціального порядку. Львів: Кальварія, 2005. 380 с.
29. Фукуяма Ф. Великий разрыв. М.: Издательство АСТ, 2003. 474 с.
30. Фукуяма Ф. Витоки політичного порядку. Від прадавніх часів до Французької революції / переклад з англ. Романа Корнута. 2-ге видання. К.: Наш формат, 2019. 576 с.
31. Фукуяма Ф. Доверие. Социальные добродетели и путь к процветанию. М.: Издательство АСТ – Ермак, 2004. 730 с.
32. Фукуяма Ф. Конец истории и последний человек. М.: Издательство АСТ; Издательство «Ермак», 2004. 588 с.
33. Фукуяма Ф. Наше постчеловеческое будущее: Последствия биотехнологической революции. М.: Издательство АСТ; ОАО «Люкс», 2004. 349 с.
34. Фукуяма Ф. Політичний порядок і політичний занепад. Від промислової революції до глобалізації демократії / переклад з англ. Тарас Цимбал і Роман Корнута. К.: Наш формат, 2019. 608 с.
35. Хабермас Ю. Расколотый Запад / Пер. с нем. М.: Издательство «Весь Мир», 2008. 192 с.
36. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций. М.: Издательство АСТ, 2003. 603 с.
37. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций. Москва: АСТ, 2003. 603 с.
38. Хантингтон С. Третья волна. Демократизация в конце XX века. М.: РОССПЭН, 2003. 368 с.

Семінарське заняття № 3.

ОБРОБКА ТА ОФОРМЛЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕННЯ У СОЦІАЛЬНО-ПОВЕДІНКОВИХ НАУКАХ

План

1. Форми узагальнення результатів наукових досліджень.
2. Методика написання наукової статті, доповіді, колективної та авторської монографії.
3. Види посилань на використані джерела.
4. Методика написання публікацій у фахових виданнях. Транслітерація.
5. Показники оцінювання результативності проведеного дослідження.

Література:

1. Важинський С. Е., Щербак Т. І. Методика та організація наукових досліджень: Навчальний посібник. Суми: Сумський ДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. 260 с.
2. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Основи політології /Ужгородський національний університет; Кафедра політології. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету, 2003. 421 с.
3. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Світ політології: Навчально-методичний посібник. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету «Говерла», 2006. 472 с.
4. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Як писати наукову роботу (методичні рекомендації по написанню курсових, бакалаврських, дипломних і магістерських робіт для студентів-політологів) /Ужгородський національний університет; Кафедра політології. Ужгород, 2003. 72 с.
5. Гладкий С. О. Основи наукових досліджень: навчально-методичний посібник. Полтава, 2016. 245 с.
6. Гуроров О. І. Методологія та організація наукових досліджень: Навчальний посібник. Харків, 2017. 272 с.
7. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Організація та методологія наукових досліджень: Навчальний посібник. Харків: Право, 2017. 448 с.
8. Зацерковний В. І., Тішаєв І. В., Демидов В. К. Методологія наукових досліджень: Навчальний посібник. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2017. 236 с.
9. Колесников О. В. Основи наукових досліджень : Навч. посібник. Київ : ЦУЛ, 2011. 144 с.
10. Корягін М. В., Чік М. Ю. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник. К.: Алерта, 2014. 620 с.
11. Мальська М. П., Пандяк І. Г. Організація наукових досліджень: Навчальний посібник. К.: Центр учбової літератури, 2017. 136 с.
12. Методичні рекомендації до самостійної роботи з навчальної дисципліни «Основи наукових досліджень» / Укладачі О. М. Ястремська, Д. О. Ріпка. Харків: Видавництво ХНЕУ, 2013. 32 с.
13. Методологія наукових досліджень: Навчальний посібник / В. С. Антонюк, Л. Г. Полонський, В. І. Аверченко, Ю. А. Малахов. К.: НТУУ «КПІ», 2015. 276 с.
14. Сурмін Ю. П. Наукові тексти: специфіка, підготовка та презентація: Навчально-методичний посібник. К., 2008. 185 с.

Семінарське заняття № 4.**ПІДГОТОВКА НАУКОВИХ І НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ**

План

1. Загальне положення щодо підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів.
2. Форми підготовки науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації: аспірантура і докторантура.

3. Підготовка здобувачів вищої освіти доктор філософії/Doctor Philosophy (Ph.D) в Ужгородському національному університеті.
4. Права і обов'язки здобувачів наукового ступеня доктора філософії.
5. Освітньо-наукова програма та навчальний план здобувача наукового ступеня доктора філософії/Doctor Philosophy (Ph.D).
6. Вимоги до презентації дослідницької пропозиції.

Література:

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 167 «Про проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії».
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567 «Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів».
3. Методичні рекомендації щодо оформлення бібліографічного опису списків літератури відповідно до вимог ДСТУ 8302: 2015 / автори-упорядники Р. О. Дзумедзей, І. Я. Стрихар, Н. Г. Мазур. Івано-Франківськ, 2017.
4. Вимоги до презентації дослідницької пропозиції. К.: Національна академія державного управління при Президентові України, 2018.
5. Вимоги до презентації дослідницької пропозиції. Львів: Львівський регіональний інститут державного управління, 2018.

Семінарське заняття № 5.

МЕТОДИКА НАПИСАННЯ ДИСЕРТАЦІЙНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

План

1. Дисертаційні роботи та їх види.
2. Основні класифікаційні ознаки дисертаційного дослідження.
3. Загальна методика виконання дисертаційної роботи. Основні етапи написання дисертації.
4. Вимоги до оформлення дисертації. Виклад змісту і структура дисертації.
5. Вимоги до висновків і списку використаних джерел.

Література:

1. Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради, 2016, № 3, ст. 25).
2. Закон України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради, 2014, № 37-38, ст. 2004).
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 167 «Про проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії». К., 2019. 21 с.
4. Методичні рекомендації щодо оформлення бібліографічного опису списків літератури відповідно до вимог ДСТУ 8302: 2015 / автори-упорядники Р. О. Дзумедзей, І. Я. Стрихар, Н. Г. Мазур. Івано-Франківськ, 2017.
5. Вимоги до презентації дослідницької пропозиції. К.: Національна академія державного управління при Президентові України, 2018.

6. Вимоги до презентації дослідницької пропозиції. Львів: Львівський регіональний інститут державного управління, 2018.
7. Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567. *Офіційний вісник України*. 2013. № 64. Ст. 2328.
8. Шаблон для перевірки відповідності дисертаційної роботи вимогам її оформлення, затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України від 12. 01. 2017. № 40.
9. Про затвердження Вимог до оформлення дисертації. Наказ Міністерства освіти і науки України 12. 01. 2017. № 40.
10. Методичні рекомендації з оформлення дисертаційних робіт здобувачами наукових ступенів доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) / Укладачі: Т. В. Крутських, В. А. Георгіянц, Т. С. Сахарова, О. В. Посилкіна, Н. Є. Бурда, І. В. Орленко, Н. Б. Гавриш, В. В. Хівренко. К., 2017. 42 с.
11. Попередня експертиза дисертації (Методичні рекомендації). К., 2017. 41 с.
12. Кисельов В. Б., Поліщук В. П., Лапутин Р. О. Нормативні документи здобувача наукового ступеня та вченого звання. К.: Видавництво ТОР «РС Глобал Медіа», 2017. 128 с.
13. Підготовка докторів філософії в умовах реформування вищої освіти. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. 5-6 жовтня 2017 р. Запоріжжя, 2017. 216 с.
14. Гладкий С. О. Основи наукових досліджень: навчально-методичний посібник. Полтава, 2016. 245 с.
15. Гуторов О. І. Методологія та організація наукових досліджень: Навчальний посібник. Харків, 2017. 272 с.
16. Данилкович А. Г. Основи наукових досліджень у вищому навчальному закладі: Навчальний посібник. К.: КНУТД, 2010. 294 с.
17. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Організація та методологія наукових досліджень: Навчальний посібник. Харків: Право, 2017. 448 с.
18. Демківський А. В., Безус П. І. Основи методології наукових досліджень: Навчальний посібник. К.: Академічне муніципальне управління, 2012. 276 с.
19. Діденко А. Н. Сучасне діловодство: Навч. посіб. 3-є вид. К. : Либідь, 2001. 384 с.
20. Захаркевич О. В., Швець Г. С., Сарана О. М. Основи наукових досліджень. Хмельницький: ХНУ, 2013. 223 с.
21. Зацерковний В. І., Тішаєв І. В., Демидов В. К. Методологія наукових досліджень: Навчальний посібник. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2017. 236 с.
22. Ковальчук В. В. Основи наукових досліджень : Навч. посібник. Київ : Видавничий дім «Професіонал», 2005. 240 с.
23. Ковальчук В. В., Моїсєєв Л. М. Основи наукових досліджень: Навч. посіб. Вид. 2-е, доп. і перероб. К. : Видавничий дім «Професіонал», 2004. 208 с.
24. Моштук В., Терес В. Основи наукових досліджень: Навчально-методичний посібник. Дрогобич: Дрогобицький державний педагогічний університет імені І. Франка, 2010. 117 с.
25. Основи наукових досліджень. Становлення категоріальних форм

- міждисциплінарного знання: Навчальний посібник / В. В. Ковальчук, О. М. Маслій, С. О. Ключник. Одеса, 2012. 148 с.
26. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / В. В. Ковальчук, Л. М. Моїсеєв; науковий редактор В. О. Дроздов. 4-е видання, перероблене і доповнене. К.: Професіонал, 2007. 239 с.
27. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / За редакцією В. І. Саюк, Є. Р. Чернишової. К.: Педагогічна думка, 2012. 143 с.
28. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / І. М. Грищенко та ін. К.: Видавництво КНТХ, 2001. 185 с.
29. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / М. І. Пилипчук та ін. К.: Знання, 2007. 270 с.
30. Отенко І. П. Основи наукових досліджень: Конспект лекцій. Харків: Видавництво ХНЕУ, 2010. 80 с.
31. Попович М. М. Основи наукових досліджень: Конспект лекцій. Чернівці: Рута, 2008. 80 с.
32. Пушкар О. І., Єрмоленко О. А. Основи наукових досліджень: Конспект лекцій. Харків: ХНЕУ, 2005. 88 с.
33. Свердан М. М., Свердан М. Р. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник. Чернівці: Рута, 2006. 352 с.
34. Сидоренко В. К., Дмитренко П. В. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник для вищих педагогічних закладів освіти. К.: РНЦ, 2000. 260 с.
35. Стадніченко О. О., Мацегора І. Л. Основи наукових досліджень та інформаційна культура студентів: Навчальний посібник. Запоріжжя: ЗНУ, 2010. 206 с.
36. Суворін О. В. Основи наукових досліджень та наукова інформація: Навчальний посібник. Луганськ: Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, 2008. 129 с.
37. Тормоса Ю. Г. Основи наукових досліджень: Навчально-методичний посібник. К.: КНЕУ, 2003. 76 с.

Семінарське заняття № 6. **ЗАХИСТ ДИСЕРТАЦІЙНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ**

План

1. Положення про «Порядок проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії».
2. Утворення ради, на якій відбуватиметься публічний захист дисертації.
3. Вимоги до рівня наукової кваліфікації здобувача, опонентів.
4. Захист дисертації у раді.
5. Оформлення атестаційної справи здобувача. Експертиза дисертації. Присудження наукового ступеня.

Література:

1. Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради, 2016, № 3, ст. 25).
2. Закон України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради, 2014, № 37-38, ст. 2004).
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 167 «Про проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії». К., 2019. 21 с.
4. Методичні рекомендації щодо оформлення бібліографічного опису списків літератури відповідно до вимог ДСТУ 8302: 2015 / автори-упорядники Р. О. Дзумедзей, І. Я. Стрихар, Н. Г. Мазур. Івано-Франківськ, 2017.
5. Вимоги до презентації дослідницької пропозиції. К.: Національна академія державного управління при Президентові України, 2018.
6. Вимоги до презентації дослідницької пропозиції. Львів: Львівський регіональний інститут державного управління, 2018.
7. Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567. *Офіційний вісник України*. 2013. № 64. Ст. 2328.
8. Шаблон для перевірки відповідності дисертаційної роботи вимогам її оформлення, затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України від 12. 01. 2017. № 40.
9. Про затвердження Вимог до оформлення дисертації. Наказ Міністерства освіти і науки України 12. 01. 2017. № 40.
10. Методичні рекомендації з оформлення дисертаційних робіт здобувачами наукових ступенів доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) / Укладачі: Т. В. Крутських, В. А. Георгіянц, Т. С. Сахарова, О. В. Посилкіна, Н. Є. Бурда, І. В. Орленко, Н. Б. Гавриш, В. В. Хівренко. К., 2017. 42 с.
11. Попередня експертиза дисертації (Методичні рекомендації). К., 2017. 41 с.
12. Кисельов В. Б., Поліщук В. П., Лапутин Р. О. Нормативні документи здобувача наукового ступеня та вченого звання. К.: Видавництво ТОР «РС Глобал Медіа», 2017. 128 с.
13. Підготовка докторів філософії в умовах реформування вищої освіти. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. 5-6 жовтня 2017 р. Запоріжжя, 2017. 216 с.
14. Гладкий С. О. Основи наукових досліджень: навчально-методичний посібник. Полтава, 2016. 245 с.
15. Гуторов О. І. Методологія та організація наукових досліджень: Навчальний посібник. Харків, 2017. 272 с.
16. Данилкович А. Г. Основи наукових досліджень у вищому навчальному закладі: Навчальний посібник. К.: КНУТД, 2010. 294 с.
17. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Організація та методологія наукових досліджень: Навчальний посібник. Харків: Право, 2017. 448 с.
18. Демківський А. В., Безус П. І. Основи методології наукових досліджень: Навчальний посібник. К.: Академічне муніципальне управління, 2012. 276 с.

19. Діденко А. Н. Сучасне діловодство: Навч. посіб. 3-є вид. К. : Либідь, 2001. 384 с.
20. Захаркевич О. В., Швець Г. С., Сарана О. М. Основи наукових досліджень. Хмельницький: ХНУ, 2013. 223 с.
21. Зацерковний В. І., Тішаєв І. В., Демидов В. К. Методологія наукових досліджень: Навчальний посібник. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2017. 236 с.
22. Ковальчук В. В. Основи наукових досліджень : Навч. посібник. Київ : Видавничий дім «Професіонал», 2005. 240 с.
23. Ковальчук В. В., Моїсєєв Л. М. Основи наукових досліджень: Навч. посіб. Вид. 2-е, доп. і перероб. К. : Видавничий дім «Професіонал», 2004. 208 с.
24. Моштук В., Терес В. Основи наукових досліджень: Навчально-методичний посібник. Дрогобич: Дрогобицький державний педагогічний університет імені І. Франка, 2010. 117 с.
25. Основи наукових досліджень. Становлення категоріальних форм міждисциплінарного знання: Навчальний посібник / В. В. Ковальчук, О. М. Маслій, С. О. Ключник. Одеса, 2012. 148 с.
26. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / В. В. Ковальчук, Л. М. Моїсєєв; науковий редактор В. О. Дроздов. 4-е видання, перероблене і доповнене. К.: Професіонал, 2007. 239 с.
27. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / За редакцією В. І. Саюк, Є. Р. Чернишової. К.: Педагогічна думка, 2012. 143 с.
28. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / І. М. Грищенко та ін. К.: Видавництво КНТХ, 2001. 185 с.
29. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник / М. І. Пилипчук та ін. К.: Знання, 2007. 270 с.
30. Отенко І. П. Основи наукових досліджень: Конспект лекцій. Харків: Видавництво ХНЕУ, 2010. 80 с.
31. Попович М. М. Основи наукових досліджень: Конспект лекцій. Чернівці: Рута, 2008. 80 с.
32. Пушкар О. І., Єрмоленко О. А. Основи наукових досліджень: Конспект лекцій. Харків: ХНЕУ, 2005. 88 с.
33. Свердан М. М., Свердан М. Р. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник. Чернівці: Рута, 2006. 352 с.
34. Сидоренко В. К., Дмитренко П. В. Основи наукових досліджень: Навчальний посібник для вищих педагогічних закладів освіти. К.: РНЦ, 2000. 260 с.
35. Стадніченко О. О., Мацегора І. Л. Основи наукових досліджень та інформаційна культура студентів: Навчальний посібник. Запоріжжя: ЗНУ, 2010. 206 с.
36. Суворін О. В. Основи наукових досліджень та наукова інформація: Навчальний посібник. Луганськ: Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, 2008. 129 с.
37. Тормоса Ю. Г. Основи наукових досліджень: Навчально-методичний посібник. К.: ХНЕУ, 2003. 76 с.

Семінарське заняття № 7. ДОБРОЧЕСНІСТЬ У НАУКОВІЙ РОБОТІ

План

1. Академічна доброчесність і академічна нечесність.
2. Понятті плагіату і його види.
3. Профілактика плагіату.
4. Методи боротьби з плагіатом у Європейському Союзі та США.
5. Кодекс етики в галузі вищої освіти в Україні. Правові аспекти академічної доброчесності в Україні.

Література:

1. Академічна доброчесність: проблеми дотримання та пріоритети поширення серед молодих вчених / За загальною редакцією Н. Г. Сорокіної, А. Є. Артюхова, І. О. Дегтярьової. Дніпро: ДРІДУ НАДУ, 2017. 169 с.
2. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / За загальною редакцією Т. В. Фінікова, А. Є. Артюхова. К.: Таксон, 2016. 234 с.
3. Артюхов А. Є. Академічна не доброчесність: причини та шляхи подолання. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 79-82.
4. Афанасьєва Ю. В. Роль та цінність академічної доброчесності. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 178-181.
5. Бегуш Н. В. Шляхи встановлення ознак творчого характеру наукових творів при проведенні судової експертизи. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні*: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 56-60.
6. Бижук Ю. М. Імплементация принципів академічної доброчесності в освітнє та наукове середовище України. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 24-27.
7. Берназюк Я. О. Поняття плагіату: науковий та юридичний аспект. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні*: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 17-20.
8. Бідучак А. С. Актуальні питання само плагіату при написанні наукових робіт. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 274-277.

9. Богданевич Т. С. Міжнародна практика недобросовісних запозичень в дисертаційних дослідженнях вищих посадових осіб: уроки для України. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні*: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 60-62.
10. Брикова М. П. Роль академічної доброчесності в науковій діяльності майбутніх фахівців в галузі освіти. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 261-264.
11. Веретюк Г. В., Гуліч О. О. Питання академічної доброчесності в Україні. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 140-143.
12. Гріневич Л. О. Академічна доброчесність: виклики сучасності. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 66-71.
13. Гуца П. С., Нагорна Н. В. Сутність поняття «академічна доброчесність» у системі української вищої освіти. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 182-187.
14. Довідник з академічної доброчесності для школярів / За загальною редакцією О. О. Гужви. Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2016. 64 с.
15. Зацерковна Р. С. Академічна доброчесність у вищій освіті. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 15-17.
16. Зьолка В. Л., Філіппов С. О., Топольницька Г. Ю. Забезпечення етичної поведінки та розвиток антикорупційної стійкості: навчально-методичний посібник для проведення навчального курсу з викладацьким складом. Хмельницький: Видавництво НАДПСУ, 2017. 68 с.
17. Івашков Ю. Б., Івашкова Т. О. Принципи академічної доброчесності. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 258-261.
18. Квіт С. М. Академічна доброчесність як запорука суспільного здоров'я. *Міжнародна конференція «Здоров'я і суспільні виміри в академічному просторі та поза ним»*. Вінниця, 2017. С. 2-3.
19. Кісіль Н. В. Практика використання знань під час досудового розслідування та судового перегляду для встановлення фактів відтворення праць інших авторів у наукових творах. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні*: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 23-26.

20. Князевич А. О. Шляхи інтеграції України до європейського наукового товариства. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 85-89.
21. Косьмій О. М. Формування академічної доброчесності в сфері науки і освіти в Україні. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні*: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 34-37.
22. Кочержат О. І., Вірстюк Н. Г., Вацеба Б. Р. Плагіат – шахрайство чи виправдання для досягнення власної цілі? *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 18-23.
23. Кравчук М. А., Кравчук О. М. Окремі напрямки формування академічної доброчесності. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні*: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 38-40.
24. Кривуша О. Л. Науковий плагіат як розповсюджений різновид, порушення академічної доброчесності. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників дистанційного етапу наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2019. С. 89-93.
25. Крючкова Л. П. Академічна доброчесність як дієвий інструмент формування творчої особистості. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 159-162.
26. Листвак Г. Б. До проблем розуміння академічного плагіату. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 118-122.
27. Мазур В. Л. Плагіат – це фальсифікат за рішенням «вченої ради». *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні*: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 80-85.
28. Марущак Д. Ю. Основні причини академічної нечесності в вищих навчальних закладах України. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 220-222.
29. Масич В. В., Масич С. Ю. Академічна не доброчесність серед науковців: види прояву і шляхи запобігання. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 202-207.
30. Машейко А. М. Правові аспекти дотримання академічної доброчесності. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе

- учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 132-136.
- 31.Медведева Л. В. Захист авторського права і суміжних прав в науково-дослідних установах та розрахунок матеріальної шкоди при їх порушенні. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 71-74.*
  - 32.Міщенко В. І. Плагіат у сучасному суспільстві. *Академічна доброчесність: виклики сучасності. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 107-110.*
  - 33.Новак І. М., Покотиленко Р. В. Академічний плагіат: інформація і проблема автора. *Академічна доброчесність: виклики сучасності. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 72-75.*
  - 34.Новікова Т. Л., Лебедева Л. Е. Загальні моральні та етичні принципи дотримання академічної доброчесності. *Академічна доброчесність: виклики сучасності. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 53-55.*
  - 35.Олексієнко Т. О., Алферова Д. О. Академічна доброчесність та плагіат. *Академічна доброчесність: виклики сучасності. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 27-31.*
  - 36.Олініченко К. С. Аспекти контролю плагіату у наукових роботах. *Академічна доброчесність: виклики сучасності. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 93-95.*
  - 37.Осипенко К. В. Академічна доброчесність: сутність та принципи. *Академічна доброчесність: виклики сучасності. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 99-103.*
  - 38.Петренко С. А. Виявлення та надання кваліфікаційної оцінки «плагіату»: стан справ, шляхи розвитку. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 20-22.*
  - 39.Рахімова М. В., Машталер В. В. Академічна доброчесність як сукупність етичних принципів та визначених законом правил. *Академічна доброчесність: виклики сучасності. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 62-66.*
  - 40.Рижко О. М. Поняття, види, класифікації плагіату. *Записки Львівської національної наукової бібліотеки України імені В. Стефаника: Збірник наукових праць / Редколегія: М. М. Романюк (головний редактор). Львів, 2016. Випуск 8 (24). С. 134-150.*

41. Сенів Л. А., Поплавська Ж. В., Гуменюк В. В. Академічна доброчесність у наукових дослідженнях. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 122-125.
42. Сингаївська А. М. Комплексна програма розвитку академічної доброчесності та викорінення плагіату в навчальному закладі. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 44-50.*
43. Сірко А. Г. Академічна доброчесність: виклики сучасності. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 46-52.
44. Собін О. К., Голікова О. В., Самелюк О. С. Особливості проведення фіксації веб-ресурсів для виявлення плагіату у наукових роботах, що знаходяться у відкритому доступі. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 68-71.*
45. Сорока О. Я. Академічна доброчесність за законодавством України про вищу освіту. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 159-162.
46. Терепищій С. О., Середа О. В. Явище плагіату в контексті зміни цінності знань. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 51-56.*
47. Тимощик Л. П. Запобігання порушень авторських прав в Інтернет: проблеми та підходи. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 27-31.*
48. Федоренко В. Л. Шляхи і методи запобігання плагіату наукових творів та утвердження академічної доброчесності в Україні. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових творах в Україні: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 11-17.*
49. Федоренко В. Шляхи і методи запобігання плагіату наукових творів та утвердження академічної доброчесності. *Голос України*. 2016. 20 вересня.
50. Федоренко М. В. Правові механізми запобігання плагіату наукових робіт у Польщі та в Україні: порівняльно-правовий аналіз. *Формування академічної доброчесності та механізмів запобігання та протидії плагіату в наукових*

- творах в Україні: Матеріали круглого столу (30 вересня 2016 р., м. Київ) / За загальною редакцією проф. В. Л. Федоренка. К.: Видавництво Ліра-К, 2016. С. 75-79.*
51. Федяєва В. Л. Питання академічної доброчесності в системі підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії (робота з науковим текстом). *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 35-41.
  52. Федяєва М. С. Нормативно-правові механізми державного регулювання дотримання академічної доброчесності в Україні. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 9-14.
  53. Філоненко Н. Ю. Академічна доброчесність – необхідна складова сучасної освіти. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 95-99.
  54. Філянїна Л. А., Філянїн Є. П. Фундаментальні правила академічної доброчесності. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 75-78.
  55. Черняк Н. П., Гаркуша А. Г. Академічна доброчесність – виклик сучасній освіті. *Академічна доброчесність: виклики сучасності*. Збірник наукових есе учасників наукового стажування для освітян / Головний редактор Ю. М. Главчева. Варшава, 2018. С. 56-61.

**ПИТАННЯ ДЛЯ САМОПЕРЕВІРКИ ЗАСВОЄНИХ ЗНАНЬ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ПРЕЗЕНТАЦІЯ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ТА
УПРАВЛІННЯ НАУКОВИМИ ПРОЕКТАМИ»
ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
Доктор філософії / Doctor Philosophy (Ph.D)**

1. Мета і завдання навчальної дисципліни «Презентація наукових результатів та управління науковими проектами».
2. Інтегральна, загальні та професійні компетентності здобувачів ступеня вищої освіти доктора філософії / Doctor Philosophy (Ph.D).
3. Наукова діяльність та її види.
4. Історичні етапи науки.
5. Наука на рубежі ХХ – ХХІ століть: еволюція та характерні особливості.
6. Ужгородський національний університет як науковий і освітній центр (1945-2020 рр.).
7. Теоретичні та методологічні принципи науки.

8. Методологія наукового дослідження.
9. Фундаментальні та прикладні наукові дослідження.
10. Сучасна класифікація наук.
11. Організація наукової діяльності в Україні. Національна Академія Наук України: етапи розвитку та сучасний стан.
12. Галузеві академії наук України.
13. Процес наукового дослідження.
14. Формулювання теми наукового дослідження.
15. Постановка проблеми наукового дослідження.
16. Визначення мети, завдань, об'єкта і предмета наукового дослідження.
17. Бібліографічний апарат наукового дослідження.
18. Експеримент як частина прикладного наукового дослідження.
19. Наукова інформація та її пошук.
20. Вимоги до оформлення списку використаних джерел і літератури.
21. Класифікація джерел.
22. Наукова публікація та її основні види.
23. Наукова авторська монографія.
24. Наукова колективна монографія.
25. Науково-популярна книга.
26. Вимоги до публікації статті у наукових виданнях груп «А», «Б», «В».
27. Вимоги до публікації статті в науковому фаховому виданні.
28. Вимоги до публікації статті в науковому виданні, включеному до міжнародної наукометричної бази даних Index Copernicus (IC).
29. Вимоги до публікації статті в науковому виданні, включеному до бази даних: EBSCO, ESCI (Web of Science Core Collection), Google Scholar, Slavic Humanities Index, РИНЦ).
30. Вимоги до публікації монографії, що входить до рейтингу книговидавців Sense (Research School for Socio-Economic and Natural Sciences of the Environment).
31. Призначення та зміст анотації до наукової статті. Вимоги до обсягу та кількості ключових слів.
32. Тези наукової доповіді.
33. Методика підготовки доповіді на наукову конференцію.
34. Специфіка усного виступу.
35. Вимоги до оформлення наукової публікації.
36. Мова і стиль викладу наукового тексту. Його редагування.
37. Академічний стиль наукової публікації.
38. Мета, завдання та зміст педагогічної практики здобувачів вищої освіти доктора філософії.
39. Загальна характеристика основних нормативних документів, які регламентують підготовку наукових і науково-педагогічних кадрів.
40. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 167 «Про проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії».
41. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567 «Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів».

42. Вимоги до презентації дослідницької пропозиції.
43. Права та обов'язки здобувачів наукового ступеня вищої освіти доктора філософії / Doctor Philosophy (Ph.D).
44. Підготовка здобувачів вищої освіти наукового ступеня доктора філософії в аспірантурі.
45. Індивідуальний навчальний план здобувача вищої освіти наукового ступеня доктора філософії.
46. Підготовка здобувачів наукового ступеня доктора наук у докторантурі.
47. Передумови виникнення політичної науки.
48. Утворення перших кафедр політичної науки.
49. Френсіс Лібер – перший професор політології.
50. Габріель Алмонд про основні етапи становлення політичної науки.
51. Чиказька школа політичної науки.
52. Франкфуртська школа політичної науки.
53. Міжнародна асоціація політичних наук.
54. Основні школи і течії зарубіжної політології.
55. Біхевіористський напрямок у політичній науці.
56. Системний аналіз влади.
57. Концепції елітократії та націократії в політичній науці.
58. Політична соціологія.
59. Політична психологія.
60. Політична конфліктологія.
61. Філософія політичної ідеології.
62. Компаративістика як метод аналізу політичних систем.
63. Теорія поліархії Р. Даля.
64. Наукові школи.
65. Наукові школи в Україні.
66. Наукові школи в Ужгородському національному університеті.
67. Наукові школи світової геополітики.
68. Наукові школи української геополітики.
69. Становлення і розвиток політичної науки в Україні.
70. Становлення і розвиток політичної науки в країнах Вишеградської четвірки.
71. Політична наука в Ужгородському національному університеті.
72. Наукові політологічні фахові видання України.
73. Наукові політологічні фахові видання Ужгородського національного університету.
74. Дисертаційні роботи та їх види.
75. Етапи і загальна методика написання дисертаційної роботи.
76. Вибір і затвердження теми дисертаційного дослідження.
77. Пошук, накопичення та обробка наукової інформації з теми дисертаційного дослідження.
78. Огляд літератури за темою дисертації. Дотримання правил цитування.
79. Структура дисертаційного дослідження.
80. Методика написання вступу до дисертації.
81. Методика написання основного змісту дисертаційної роботи.

- 82.Методика написання висновків дисертації.
- 83.Методика оформлення списку використаних джерел і літератури до дисертаційного дослідження.
- 84.Вимоги до оформлення дисертаційної роботи.
- 85.Методика написання та оформлення автореферату дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук.
- 86.Попередня експертиза дисертаційного дослідження.
- 87.Необхідні документи для подання дисертації до спеціалізованої вченої ради.
- 88.Перелік установ і організацій, до яких обов'язково надсилають автореферат дисертації доктора наук.
- 89.Публічний захист дисертації на засіданні спеціалізованої вченої ради.
- 90.Вимоги до оформлення атестаційної справи здобувача.
- 91.Вимоги до офіційних опонентів.
- 92.Академічна доброчесність і академічна нечесність.
- 93.Поняття плагіату і його види.
- 94.Академічний плагіат і само плагіат.
- 95.Профілактика плагіату.
- 96.Правові основи академічної доброчесності в Україні.
- 97.Методи боротьби з плагіатом у країнах Європейського Союзу.
- 98.Методи боротьби з плагіатом у США.

**ПИТАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ПРЕЗЕНТАЦІЯ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ
ТА УПРАВЛІННЯ НАУКОВИМИ ПРОЕКТАМИ»
ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
Доктор філософії / Doctor Philosophy (Ph.D)**

1. Логіка та методологія наукових досліджень.
2. Поняття системного, комплексного та цілісного підходу в науковому дослідженні.
3. Загальнонаукові, часткові та спеціальні методи дослідження.
4. Головні компоненти методики наукового дослідження.
5. Загальна характеристика емпіричних методів.
6. Емпіричні методи в політологічних дослідженнях.
7. Опитування як метод.
8. Формалізація та аксіоматизація як метод наукового дослідження.
9. Аналіз та синтез, їх види: емпіричний, елементарно-теоретичний, структурно-генетичний.
10. Дедукція та індукція. Поняття загального та часткового.
11. Аксіоматичні та історичні методи теоретичних досліджень.
12. Ідеалізація, гіпотеза і теорія.
13. Методи статистичної обробки даних.
14. Формулювання загальної і проміжної цілей дослідження.

15. Види гіпотез: нульова, описова, пояснювальна, основна, робоча, прогностична.
16. Використання моделей при прийнятті управлінських рішень.
17. Співставлення результатів дослідження із теорією.
18. Уточнення теоретичних моделей, досліджень та висновків.
19. Проведення додаткових експериментів.
20. Види основних джерел науково-технічної інформації.
21. Поняття та види каталогів.
22. Інформаційно-пошукова робота бібліотек. УДК. ББК.
23. Використання автоматизації ЕОТ.
24. Сутність і зміст навчально-дослідної роботи здобувачів.
25. Розрізнення навчально-дослідної та науково-дослідної роботи.
26. Напрями організації науково-дослідної роботи.
27. Форми організації та проведення науково-дослідної роботи в Ужгородському національному університеті.
28. Конкурс наукових робіт: організація та порядок проведення.
29. Зміст роботи наукових гуртків та проблемних семінарів.
30. Форми роботи та керування науковим гуртком.
31. Науково-дослідна робота здобувачів під час проведення виробничої практики.
32. Організація проходження виробничої практики.
33. Підсумкова атестація виробничої практики.
34. Методика підготовки і проведення наукових конференцій і круглих столів.
35. Вимоги до написання наукової рецензії.
36. Реферат, алгоритм його підготовки.
37. Форми звітності в наукових дослідженнях.
38. Функціональні різновиди сучасної української літературної мови.
39. Особливості формування мови політологічної науки.
40. Специфіка наукової мови.
41. Самостійна робота над лекційним матеріалом.
42. Самостійна робота з підготовки до заліку.
43. Самостійна робота з виконання індивідуального завдання.
44. Науковий колектив та організація його роботи.
45. Принципи створення та роботи наукового колективу.
46. Особливості управління конфліктами в науковому колективі.
47. Наукова школа: сутність та ознаки.
48. Роль особистості вченого в науці.
49. Психологія наукової творчості.
50. Етика та праксеологія науки.
51. Проблема свободи та відповідальності вченого.
52. Професійний етос науковця в сучасній Україні.

ПОЛІТИЧНІ НАУКИ В УЖГОРОДСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ: СТОРІНКИ ІСТОРІЇ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ (Матеріали до лекції)

У Радянському Союзі політологія як наука не визнавалася. Від 1917 р. до кінця 1980-х років на неї було накладено ідеологічне «табу». Її називали «лженаукою», «буржуазною наукою» тощо. Тривалий час забороненою і недоступною для читачів була наукова політологічна спадщина визначних українських учених Михайла Драгоманова, В'ячеслава Липинського, Юрія Липи, Михайла Грушевського та багатьох інших. Політологія в Україні, Росії та інших колишніх республіках СРСР одержала імпульс до бурхливого розвитку лише на початку 90-х років ХХ ст. До цього часу були спроби окремих учених надати політичній науці статус як окремої та необхідної для суспільства науки, але вони інтенсивно гальмувалися і не давали можливості інституційно сформуватися. Однак буде невірно стверджувати, що вченими нічого не робилося. Уже наприкінці 1980-х років, тобто ще в умовах СРСР, чимало вчених розвивали політологічну проблематику в філософії, політичній економії, так званому науковому комунізмі. Були опубліковані цікаві монографії, проводились науково-теоретичні конференції, уточнювався політологічний категоріальний апарат. Хоча їх вивчення мало догматичний і однобічний характер. Та необхідно було йти в ногу з життям, наздоганяти багаторічне відставання від західної політичної науки. Слушно зауважили автори ґрунтовної «Історії політичної думки в Україні», що «політологічна освіта повинна була частково вирішити низку завдань, направлених на становлення й розвиток політичної науки, утвердження основ ліберально-демократичної культури в країні: 1) ознайомити студентство з досягненнями світової політичної думки задля подолання політико-культурного провінціалізму; 2) спрямувати до справжніх витоків національної культури, від яких радянська людина штучно відмежовувалася владою; 3) навчити мислити політично» [49, с. 612]. На початку 1990-х років політологію як навчальну дисципліну почали викладати в українських вищих навчальних закладах, були відкриті перші кафедри політології в Київському, Одеському, Дніпропетровському, Харківському, Львівському університетах та інших освітніх закладах, починає здійснюватися підготовка фахівців із цього профілю. До піонерів становлення української політичної науки, її фундаторів, цілком справедливо відносять президента Української асоціації політологів академіка В. Бабкіна та професора Львівського державного університету імені Івана Франка О. Семківа. Саме їм належало авторство перших підручників із політології, якими користувалися студенти українських вишів. Можна собі лише уявити, як складно було тодішнім викладачам миттєво адаптуватися до радикальних змін, що сталися, розробити десятки політологічних навчальних дисциплін і читати їх на належному науковому та навчально-методичному рівні. Свого часу цікаві думки з цього приводу висловив професор Валерій Денисенко у статті про розвиток політичної науки у Львівському університеті: «Безпосередня діяльність по організації викладання та наукових досліджень із політичної науки в 90-х рр. ХХ ст. та сучасний стан наукових досліджень, окрім австрійсько-польських традицій,

також пов'язані з іменами радянських учених – професорів Б. І. Распутніса, О. П. Веремеєвої, О. І. Семківа та їх науковою спадщиною, попри те, що вона із зрозумілих причин *грунтувалася на марксистській методології*» (виділено нами – Авт.) [35, с. 198]. Саме тоді, на початку 1990-х років, бере свої початки політологія в Ужгородському державному університеті.

Хоча політична наука в Ужгородському національному університеті налічує дещо більше тридцяти років, її історії становлення і розвитку вже присвячено чимало праць, зокрема і монографічного та довідково-інформаційного характеру. Однією з перших найбільш ґрунтовних публікацій про виникнення політології на Закарпатті стала монографія «Під покровительство музи Клію», у якій її автори детально висвітлили період, коли щойно утворена кафедра політології входила як окрема структурна одиниця до складу історичного факультету. У монографії зверталася велика увага не тільки на організацію, розбудову та структуру одного з перших факультетів університету, але також на здобутки в навчально-методичному, науково-дослідному плані, на зв'язках факультету з науково-дослідним інститутом Карпатознавства [79, с. 5–38]. Автори констатували, що «ще досить молода кафедра політології історичного факультету займає одне з чільних місць серед гуманітарних навчально-методичних і наукових центрів вузу» [79, с. 154]. На сторінках монографії поміщені короткі біографічні нариси і вибрані бібліографії представників професорсько-викладацького складу, прізвища перших випускників історичного факультету, які спеціалізувалися на кафедрі політології. Значний резонанс викликала поява двох монографій доцента М. В. Олашина про історичний факультет Ужгородського національного університету [67; 68]. Особливо великий фактичний матеріал містився в «Додатках» (Студенти історичного факультету, які одержали диплом з відзнакою; Ветерани історичного факультету; Список авторефератів дисертацій, захищених викладачами історичного факультету УжНУ на здобуття наукового ступеня кандидата і доктора наук; Список авторефератів дисертацій, захищених випускниками історичного факультету УжНУ на здобуття наукового ступеня кандидата і доктора наук; Список авторефератів дисертацій з історичних наук, захищених викладачами загальноуніверситетських кафедр; Випускники історичного факультету, удостоєні почесних звань) [67, с. 67–116]. В іншій своїй монографії М. В. Олашин опублікував біографічні нариси як про засновників кафедри політології, так і весь професорсько-викладацький склад станом на 2010 р. [68, с. 260–288]. Біографії докторів наук, які викладали на кафедрі політології, знайшли своє відображення на сторінках унікального довідникового видання «Наукова еліта Закарпаття. Доктори наук, професори Ужгородського національного університету», присвяченого 60-річчю утворення найпотужнішого закладу вищої освіти в краї [62]. Окремі аспекти історичного минулого кафедри політології знайшли відображення на сторінках книги тележурналістки, поетеси і публіциста, членкині Національної спілки журналістів України І. Гармасій [40] та докторки історичних наук Н. Жулканич, яка видала посібник, що містить документи і матеріали, а також коментарі до них, що висвітлюють історію створення та функціонування на Закарпатті першого вищого навчального закладу – Ужгородського університету. У посібнику вміщено також окремі газетні

публікації, у яких йшлося про основні події в житті колективу вишу, інформацію про життєвий шлях та наукову діяльність ректорів університету, хронологію розвитку університету [89].

Важливою подією в житті викладачів і студентів кафедри політології стало створення факультету суспільних наук 6 лютого 2006 р. До п'ятої річниці існування цього нового в структурі університету факультету видано окрему науково-довідкову працю. Її упорядники розкрили не тільки віхи становлення окремих кафедр, зокрема й кафедри політології, але й подали докладні біографічні нариси професорсько-викладацького та допоміжного складу факультету. Уперше в центрі дослідження опинилися структурні підрозділи факультету, які очолювали ужгородські політологи (Науково-дослідний інститут політичної регіоналістики; Закарпатський обласний центр гендерної освіти при Ужгородському національному університеті; Лабораторія соціологічних досліджень) [91, с. 142–150]. У додатку опубліковані прізвища всіх випускників спеціальності «Політологія» за 2003–2010 рр. [91, с. 169–173]. Окремої уваги заслуговує науково-довідкове видання професора М. Ю. Токаря «Книжка кафедрального життя: короткий нарис та довідкові матеріали з історії кафедри політології і державного управління Ужгородського національного університету», присвячене 25-річчю створення кафедри. Ґрунтовним є короткий історичний нарис про кафедру, який охоплює низку важливих аспектів функціонування цього підрозділу (динаміка розвитку кафедри, її керівники впродовж основних етапів існування, якість педагогічних кадрів, аспірантура й наукові кадри, фахова спеціальність, мозаїка навчальних досліджень та успіхи індивідуальної роботи, напрями наукових досліджень і видавнича діяльність) [93, с. 5–35]. Не менш цікавими і скрупульозно вивіреними є матеріали, поміщені в «довідкових матеріалах»: перелік викладачів та співробітників кафедри; дисертаційні дослідження викладачів, захищені ними під час роботи на кафедрі; учені звання викладачів кафедри; аспіранти кафедри; випускники кафедри; бібліографічні дані про кафедру [93, с. 37–79]. Станом на 2015 р. подані основні видання кафедри (наукові монографії; навчальні посібники, підручники; методичні розробки) та перелік серійних видань кафедри політології і державного управління. Оцінюючи сам факт створення кафедри політології в Ужгородському державному університеті, М. Ю. Токар цілком слушно звернув увагу на два аспекти, які раніше ігнорували дослідники: державотворчі процеси та геополітичні особливості регіону. «У найзахіднішому українському регіоні історія розвитку політичної науки органічно пов'язана з подіями новітнього державотворення. – Стверджує науковець. – Політизація суспільства була викликом і вищої школі, яка повинна була відчувати подих змін та змушувала переорієнтовуватися на світові стандарти заклади освіти і науки. Разом з тим, поява кафедри політології як нового навчального й наукового структурного підрозділу вишу була викликана й тим, що в силу географічних обставин Ужгородський університет підтримував тісні контакти з колегами вищих навчальних закладів та наукових установ у суміжних із Закарпаттям регіонах Румунії, Угорщини, Словаччини, де, зокрема, політична наука як навчальна дисципліна вже отримала на той час визнання й міцно ставала на ноги» [93, с. 5]. Заслуговує на увагу й справедливе твердження,

що «упродовж другої половини ХХ століття Ужгородський університет був беззмінним центром підготовки кваліфікованих кадрів із різних спеціальностей, потребу яких відчувало Закарпаття» [93, с. 5]. Це стосується і фахівців з політичних наук. Окремі аспекти історії становлення і розвитку кафедри політології і державного управління висвітлені на сторінках узагальнюючих праць про Ужгородський національний університет [42, 95–97].

Освітньо-наукову складову роботи кафедри через призму європейської інтеграції висвітлили М. М. Вегеш і Ю. О. Остапець [24; 26]. До 30-ти річчя від дня утворення кафедри політології і державного управління Ужгородського національного університету було проведено наукову конференцію «Політичні перетворення в країнах Центральної та Східної Європи: історико-політичні, етнонаціональні, електоральні та державно-управлінські аспекти», на якій із доповідями виступили професори О. Ситник, І. Тодоров, Ю. Остапець, М. Лендшел, А. Ключкович, доценти М. Зан, І. Стряпко, Л. Павлишин, В. Буркало та багато інших [82]. Тридцять років для кафедри – це той проміжок часу, коли можна дещо порівнювати, акцентувати на успіхах, пояснювати причини прийняття помилкових рішень, виношувати плани на майбутнє. Колектив кафедри, у якому переплітаються молодість із досвідом, докладає всіх зусиль, щоб залишатися конкурентноздатним у сучасному освітньому просторі, удосконалювати навчальний процес, робити його більш якісним і модерним [82, с. 11].

Метою цієї наукової розвідки є спроба простежити основні етапи становлення і розвитку кафедри політології і державного управління впродовж більше ніж тридцяти років її існування. У рамках поставленої мети намагатимемося акцентувати на науковій та навчально-методичній роботі професорсько-викладацького складу кафедри, а також на спробах налагодження міжнародної співпраці з науковими установами Німеччини, Угорщини, Румунії, Словаччини, Чехії та інших держав.

Ще в 1988 р. на сторінках «Большого советского энциклопедического словаря» можна було прочитати, що політологія, соціологія та геополітика є навчальними дисциплінами, які викладаються на Заході, щоправда їх уже не називали «псевдонауками». У 1989/1990-му навчальному році дисципліну «Політологія» почали викладати разом з іншими новими курсами на кшталт «Соціально-політична історія ХХ століття» та «Проблеми теорії сучасного соціалізму» (йшлося про соціалізм з «людським обличчям»). Вони, у першу чергу політологія, мали замінити «Історію КПРС» і «Науковий комунізм». Через усі ці модернізації, які ні до чого не привели, пройшов і Ужгородський державний університет. 23 листопада 1990 р. Вчена рада обговорила питання щодо доцільності створення кафедри політології й ухвалила відповідне рішення, а вже 7 грудня ректор В. Ю. Сливка підписав наказ про її відкриття. Кафедра отримала статус загальноуніверситетської, а якщо точніше, зберегла його. З 1964 р. вона називалася кафедрою наукового комунізму, а з 1989 р. – кафедрою теорії соціалізму [82, с. 5–6]. Кафедру політології очолив кандидат філософських наук, доцент В. Л. Боднар (1935–2011), який мав значний дипломатичний і викладацький досвід. Можна справедливо стверджувати, що саме завдяки йому

завершився найважчий організаційний етап у становленні кафедри політології. Разом із доктором історичних наук, професором В. І. Худаничем (1922–2006) вони підготували і видали низку найперших навчально-методичних посібників і навчальних програм. В. Л. Боднар, який керував кафедрою політології 12 років, і В. І. Худанич – автор численних праць з політичної історії Закарпаття, безперечно, назавжди залишаться найяскравішими постатями в історії кафедри. З першого її складу сьогодні продовжують працювати доктор політичних наук, професор Ю. О. Остапець, кандидат філософських наук, доцент В. В. Буркало і провідний спеціаліст Г. М. Повханич.

Фундатори політичної науки в Ужгородському університеті

Володимир Боднар народився 4 липня 1935 р. в Ужгороді в робітничій сім'ї. У 1951 р. закінчив місцеву середню школу № 1 імені Т. Г. Шевченка, а в 1956 р. – історико-філологічний факультет Ужгородського державного університету. У 1971 р. завершив навчання в аспірантурі Інституту філософії Академії суспільних наук СРСР в Москві. Кандидатську дисертацію на тему «Вплив національної духовної культури та формування свідомості» (науковий керівник академік АН СРСР М. М. Григор'ян) захистив там же в 1971 р. Після закінчення університету працював учителем Гатянської середньої школи, що на Берегівщині, і Паладькомаровецької восьмирічної школи Ужгородського району, завучем школи, інспектором шкіл, завідувачем Ужгородського відділу народної освіти. Певний час працював на партійній роботі, зокрема завідувачем відділу науки та навчальних закладів Закарпатського обкому Комуністичної партії України. Після завершення курсів перепідготовки кадрів і складання іспитів, зокрема з іноземних мов у Інституті міжнародних відносин в Москві, працював першим секретарем Радянського посольства та першим заступником директора по науці Радянського будинку науки та культури в Будапешті (Угорщина).

З 1975 р. – викладач, старший викладач кафедри філософії Ужгородського державного університету, з 1987 р. – завідувач кафедри політології, а з 2001 р. – доцент цієї ж кафедри. Понад 15 років був членом Ученої ради університету, історичного факультету, членом атестаційної і видавничої ради. Упродовж багатьох років читав навчальні курси «Історія філософії», «Основи філософії», «Теорія пізнання», «Історія політичних учень зарубіжних країн», «Основи політології», «Політична культура», «Сучасний парламентаризм», «Сучасні політичні вчення зарубіжних країн», «Основи конфліктології» та ін. В. Л. Боднара неодноразово запрошували читати курси лекцій в Сегедському педагогічному інституті ім. Дюли Югаса, Ниредьгазькому педагогічному інституті ім. Дердя Бешшенеї, на філософському факультеті Кошицького університету ім. Й. Шафарика, Пряшівському університеті. За свою багаторічну працю В. Л. Боднар нагороджений орденами «Знак Пошани» (1996) та «Дружби народів» (1981), медалями «За доблесну працю» (1970), «Ветеран праці» (1983), Почесною грамотою Міністерства Вищої освіти УРСР (1987) та Почесними грамотами Закарпатської обласної ради. У 2007 р. Вчена рада Ужгородського національного

університету представила В. Л. Боднара до нагородження Почесним званням «Заслужений працівник освіти України» [16, с. 3–4].

Основними напрямками наукової роботи В. Л. Боднара була розробка проблем історії політичних учень, політична культура, політична свідомість, проблеми формування політичних систем східноєвропейських країн, державотворчі процеси в Україні, історія української політичної думки тощо. Відомий вчений опублікував понад 160 наукових і навчально-методичних праць. Він першим в університеті почав друкувати праці з політологічної тематики. Цілком справедливо з іменем В. Л. Боднара пов'язують не тільки трансформацію кафедри наукового комунізму Ужгородського університету в сучасну кафедру політології, але й відкриття в стінах найстарішого в краї вищого навчального закладу спеціальності «Політологія». У 2002 р. відбувся перший в історії Закарпаття випуск бакалаврів, а наступного року – спеціалістів і магістрів політології. Отже, прогрес у підготовці високопрофесійних політологів для краю видно неозброєним оком, і в цьому немаловажна заслуга належить першому завідувачеві кафедри, засновнику політичної науки в Ужгородському університеті.

До фундаторів кафедри політології належить доктор історичних наук В. І. Худанич – один із найавторитетніших дослідників державотворчих процесів в Україні та Закарпатті за всю історію університету. Василь Худанич народився 28 березня 1922 р. в закарпатській родині Івана і Ганни Худаничів, які мешкали в селі Сільце Іршавського округу. Після закінчення п'яти класів народної школи в рідному селі, талановитий хлопчина в 1934 р. став учнем Берегівської гімназії. Він успішно склав два письмові іспити з української мови та математики і один усний з чеської мови. У період короткочасного існування Карпатської України як автономної, а згодом самостійної держави, В. І. Худанич був уже цілком сформованою в національно-свідомому відношенні людиною. А тому нема нічого дивного, що на початку 1940-х рр., про що свідчать архівні документи, ми зустрічаємо його прізвище серед членів юнацької ОУН. Маючи атестат зрілості, в якому оцінку за поведінку було виправлено з «відмінно» на «задовільно» (за участь у підпільній роботі), В. І. Худанич не зміг влаштуватися на роботу. Лише за дивовижним збігом обставин його зарахували на перший курс історичного факультету Будапештського університету. У 1944 р. Закарпаття було визволено з-під угорської окупації. У зв'язку з цим, В. І. Худанич продовжив навчання на історичному факультеті Львівського університету. У 1950 р. він екстерном із відзнакою його закінчує. Здібного студента рекомендували до аспірантури при кафедрі нової і новітньої історії цього вишу. У 1962 р. В. І. Худанич захистив кандидатську дисертацію на тему «Револьюційна боротьба на Словаччині в 1918–1919 роках», а в 1973 р. – докторську – «Радянсько-угорське співробітництво в 1945–1965 роках». Із 1963 р. він доцент, а з 1975 р. – професор Ужгородського університету [103, с. 5–10].

В. І. Худанич упродовж своєї багаторічної наукової діяльності опублікував понад 350 праць. З науковими доповідями іменитий учений часто виступав не тільки в Україні, але і в Угорщині (Сегед, Будапешт, Ніредьгаза), Чехословаччині (Кошице, Пряшів), США (Нью-Йорк, Чикаго, Клівленд, Глен-Спей), Канаді

(Торонто). Відомий фахівець з історії Центральної та Східної Європи, В. І. Худанич був нагороджений орденом Трудового червоного прапора, Почесною грамотою Президії Верховної Ради України. 28 червня 2000 р. за вагомий особистий внесок у суспільно-політичний розвиток Закарпатської області та з нагоди 55-ї річниці возз'єднання Закарпаття з Україною йому присвоєно почесне звання «Заслужений працівник освіти України».

На початковому етапі існування кафедри політології В. Л. Боднар і В. І. Худанич виступили авторами найперших політологічних посібників, за якими навчалися студенти. Необхідно врахувати той факт, що на початку 1990-х років відчувався великий «голод» через брак відповідної навчально-освітньої літератури. Досить тривалий проміжок часу основним вважався підручник з політичної науки уже згаданого О. Семківа. Можливо, сьогодні, коли побачили світ сотні підручників і посібників на будь-які смаки, перші праці ужгородських політологів здаватимуться дещо наївними і недосконалими, але вони були вкрай необхідними у той час. У 1995 р. побачив світ навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів, коледжів, ліцеїв та гімназій «Становлення і розвиток політичної думки в Україні» [15]. Лише один перелік тем, висвітлених на його сторінках, свідчив про великі зміни, які відбулися в політичній науці: політичні вчення мислителів Київської Русі; політична ідеологія Запорізького козацтва; Конституція Пилипа Орлика; Києво-Могилянська академія; вчення українських просвітників про суспільство і державу; М. Костомаров і М. Драгоманов про принципи будівництва самостійної Української держави; політико-правові ідеї в Україні в середині XIX ст.; українська політична думка другої половини XIX і початку XX ст.; державотворча діяльність на західноукраїнських землях у 1918–1919 рр.; міжвоєнний етап у розвитку політичної думки в Україні; державотворчі процеси в Карпатській Україні (1938–1939); післявоєнний і сучасний етап у розвитку української політології; геополітичне положення України та її взаємовідносини із сусідніми державами.

В українському соборницькому дусі був написаний наступний навчально-методичний посібник – «Історія української державності», серед авторів якого теж були В. Л. Боднар і В. І. Худанич. У його основу була покладена нова на той час періодизація державотворчих процесів в Україні, яка заперечувалася в часи панування авторитарної системи в СРСР: найдавніші державні утворення на території України; Східнослов'янська держава – Київська Русь; Галицько-Волинське князівство; Запорізьке козацтво. Становлення Запорізької Січі як держави українського народу; ідея української державності в суспільно-політичному житті в XVIII – першій половині XIX ст.; ідея української державності в другій половині XIX – початку XX ст.; український національно-визвольний рух і державотворчі процеси в 1917–1918 рр. Створення і діяльність Центральної ради; Українська держава за Гетьманату; Українська державність у період Директорії; Західно-Українська Народна Республіка; Гуцульська Республіка; міжвоєнний етап у розвитку політичної думки в Україні; Карпатська Україна – незалежна держава; Акт відновлення української державності 30 червня 1941 р.; дисидентський рух у боротьбі за незалежність України; розбудова української держави на сучасному етапі [12].

Упродовж 1990-х років викладачі кафедри під керівництвом В. Л. Боднара видали кілька навчально-методичних посібників для студентів вищих навчальних закладів, серед яких окремо слід виділити «Основи політології» [13; 14]. Він був написаний за класичною для того часу структурою: предмет, метод і функції політології; концепція політики; зародження політичної думки в країнах Стародавнього Сходу і доктрини античності; вчення про державу і право в період феодалізму; раціональні концепції політики в працях просвітників; основні напрями сучасної політології; політична система суспільства; держава як основний інститут політичної системи; політичні партії та партійні системи; громадські організації та рухи; політична культура; політична свідомість; зовнішньополітична діяльність держав і світовий політичний процес. До кожної теми подавався план, основні політологічні категорії, питання для дискусій і круглих столів, основна література. Кілька видань витримав навчально-методичний посібник В. Л. Боднара «Нариси з історії світової політичної думки і становлення сучасної політології» [10]. 26–27 вересня 1996 р. Ужгородський державний університет спільно із Закарпатським регіональним центром соціально-економічних і гуманітарних досліджень НАН України виступили ініціаторами проведення міжнародної наукової конференції «Соціально-економічні та етнополітичні зміни в країнах Центральної і Південно-Східної Європи (друга половина 80–х – перша половина 90–х років ХХ ст.)», яка започаткувала ґрунтовні дослідження актуальних проблем європейської політики на сучасному етапі [88]. В. Л. Боднар активно включився в цю проблематику. Спочатку він опублікував статтю «Про деякі питання викладання курсу політології в Угорській і Чеській Республіках» [84, с. 24–30], а через деякий час опублікував окремим виданням свою працю «Проблеми становлення політичної системи в Угорській Республіці: політологічні аспекти». У передмові до неї автор наголошував, що «в українській політології та історіографії проблема формування політичної системи Угорщини майже не розроблена, її трансформація в сучасний період, особливо після 1 травня 2004 року, коли Угорщина приєдналася до Європейського Союзу, не до кінця вивчена. Місце і роль політичних інститутів у політичній системі, характер відносин між державою і суспільством, система розподілу гілок влади після зміни політичного режиму, інститут президентства та Конституційний суд тощо. Питання, які є актуальними сьогодні і, вочевидь, будуть такими у майбутньому» [16, с. 6]. Хоча В. Л. Боднар писав у передмові, що його книга не претендує на вичерпне висвітлення проблеми, проте досить стисло й аргументовано висвітлив цілу низку питань: місце і роль парламенту в політичній системі Угорщини; роль уряду Угорської Республіки в системі владних відносин; особливості партійної системи Угорщини; прерогативи та повноваження Президента та Конституційного Суду. Книгу завершила змістовна рецензія В. Л. Боднара на колективну монографію угорських і українських дослідників «Закарпаття 1938–194: угорський і український історичний підхід» [16, с. 39–43].

Кадровий потенціал

Упродовж 1990-1994 років кафедра забезпечувала викладання навчальних дисциплін «Політологія» і «Соціологія» на всіх факультетах нашого університету. У 1994 р. ректор В. Ю. Сливка підписав наказ, згідно з яким кафедра політології увійшла до складу історичного факультету. У 1998 р. кафедра вперше отримала ліцензію на право підготовки фахівців-політологів. Це був значний успіх колективу кафедри, яка стала випускаючою. Хочеться згадати добрим словом завідувача кафедри політології Київського державного університету професора Ф. М. Кирилюка, який разом зі своїми колегами допомагав ужгородським політологам у навчально-методичному плані. У червні 2002 р. перші 18 випускників отримали дипломи бакалаврів-політологів, у 2003 р. – спеціалістів, а в 2004 р. – магістрів. 26 січня 2006 р. Вчена рада Ужгородського національного університету ухвалила рішення, а 1 березня ректор підписав наказ про створення факультету суспільних наук, до складу якого увійшли кафедри політології, педагогіки і психології, соціальної роботи та філософії. Час довів, що це було правильне рішення. Сьогодні факультет суспільних наук, який упродовж багатьох років очолює професор Ю. О. Остапець, є одним із найпотужніших в університеті. У 2013 р. кафедра отримала ліцензію на право підготовки магістрів державної служби, а вже наступного року відбувся перший їх випуск. На той час кафедра цілком закономірно була перейменована на кафедру політології і державного управління. Триває підготовка фахівців зі спеціальностей «Публічне управління та адміністрування» і «Електронне урядування». 30 травня 2016 р. кафедра політології і державного управління одержала ліцензію на підготовку здобувачів вищої освіти третього освітньо-наукового рівня зі спеціальності «Політологія», що дозволило завершити цикл за схемою «бакалавр – магістр – доктор філософії» [82, с. 5–12; 93, с. 5–8].

На етапі становлення кафедра політології не мала жодного професійного політолога, у її складі переважали кандидати філософських та історичних наук. Першим кандидатом політичних наук, який був запрошений на кафедру в 2003 р., став В. С. Петрінко – автор ряду наукових праць про «Політику» Арістотеля («Вплив «Політики» Арістотеля на становлення та розвиток європейської політичної думки», «Право, закон і влада у політичній концепції Арістотеля», «Політика» Арістотеля та розвиток політичної думки італійського Відродження», «Поліс як державне утворення у «Політиці» Арістотеля» тощо) [91, с. 68–69]. Сьогодні на кафедрі політології і державного управління викладають 6 докторів (Ю. О. Остапець, М. О. Лендзел, С. А. Асланов, М. Ю. Токар, А. Ю. Ключкович і М. М. Вегеш), 15 кандидатів наук (М. П. Зан, І. М. Вегеш, О. А. Сурніна-Далекорей, В. В. Марина, Є. І. Гайданка, В. В. Буркало, Н. М. Кічера, О. А. Майор, Г. В. Кумар, В. І. Басараб, В. І. Гиря, В. С. Петрінко, Г. В. Сасин, І. О. Стряпко, К. Т. Червеняк) і двоє старших викладачів (М. М. Колодій, М. О. Сорока). У кадровому відношенні кафедра політології і державного управління є однією з найпотужніших. Немаловажне значення має й той факт, що значна частина викладачів є випускниками кафедри. Також є всі підстави стверджувати, що кафедра готує наукові кадри також для інших структурних підрозділів

університету та закладів вищої освіти. Михайло і Марта Шелемби, Ганна Мелеганич викладають на кафедрі міжнародних студій та суспільних комунікацій факультету історії і міжнародних відносин. Анатолій Головка – головний консультант відділу досліджень Західного регіону в м. Ужгороді, Дмитро Грегірчак – доцент гуманітарно-педагогічного коледжу Мукачівського державного університету, Олексій Шафраньош – начальник відділу зв'язків із громадськістю інформаційно-видавничого центру нашого університету, Наталія Марадик – доцент Братиславського університету, Рената Манайло-Приходько – заступник голови Ужгородської районної державної адміністрації. У школах викладають кандидати політичних наук Наталія Шестак і Антоніна Сіротова-Стряпко. Випускниця магістратури 2005 р. Андріана Костенко захистила докторську дисертацію і працює професором кафедри психології, політології та соціокультурних технологій Сумського державного університету [82, с. 7–8].

Ужгородські політологи є головними редакторами та членами редколегій низки вітчизняних і зарубіжних наукових видань: М. О. Лендвел (член редколегії наукового журналу «Політичне життя» (категорія «Б» переліку фахових видань України); «*Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska «Sectio Balcaniensis et Carpathiensis»*, *Index Copernicus*; «*Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University*» (Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, *Index Copernicus*); М. М. Вегеш (член редколегії збірника наукових праць «Міжнародні зв'язки України: наукові пошуки і знахідки» (відповідальний редактор: член-кор. НАН України С. В. Віднянський), який включено до «Переліку наукових фахових видань України» (Наказ МОН України № 1188 від 24 вересня 2020 р. «Історичні науки», категорія «Б»); заступник головного редактора періодичного наукового збірника *Relatii Romano-ucrainene. Istorie si contemporaneitate. Romanian-Ukrainian relations. History and contemporaneity. Румунсько-українські відносини. Історія та сучасність. Editory Irina Liuba Horvat. Anastasia Vehesh. Satu Mare: Editura Muzeului Satmarean – Bucuresti: Editura RCR Editorial* (з 2021 року); Ю. О. Остапець (член редакційних колегій журналів: «Регіональні студії», Вісника наукової думки студентів факультету суспільних наук Ужгородського національного університету «Соціально-політичні студії», Збірника наукових праць «Науковий вісник Карпатського університету імені Августина Волошина», Науково-популярного альманаху «Українське Державотворення»); І. М. Вегеш (член редколегії журналів «Регіональні студії», «Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Міжнародні відносини»); Є. І. Гайданка (головний редактор журналу «Регіональні студії», член редколегії «*Revista de Stiinte Politice. Revue des Sciences Politiques*», серійне наукове видання Крайовського університету (м. Крайова, Румунія); «*Economic Profile*», серійне наукове видання Кутаїського університету (м. Кутаїсі, Грузія); М. М. Палінчак (голова редакційної ради журналів «Регіональні студії», «Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Міжнародні відносини»).

Факультет і кафедра завжди мали власні наукові видання, у яких друкувалися викладачі та аспіранти. Ще перебуваючи у складі історичного факультету, науковці кафедри політології систематично публікували свої наукові розвідки на сторінках таких відомих видань як «*Carpatica – Карпатика*» (чи не в

кожному випуску був розділ, присвячений політичним наукам, а окремі випуски були повністю присвячені політологічній тематиці) та «Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Історія». Важливою подією в науковому житті кафедри було започаткування у 2004 р. видання «Наукового вісника Ужгородського університету. Серія: Політологія. Соціологія. Філософія». Упродовж 2004-2015 років вийшло 18 випусків. На сторінках цього авторитетного фахового видання друкувалися праці багатьох українських політологів, яких сьогодні вважають класиками української політичної науки (Ф. Кирилюк, М. Кармазіна, В. Денисенко, А. Романюк, О. Бабкіна, І. Варзар, А. Круглашов, А. Пахарев, М. Примуш, Б. Ярош та ін.) [66, с. 3–7]. Вважаємо, що закриття цього видання було великою помилкою. Після шестирічної перерви Вчена рада факультету суспільних наук ухвалила рішення про відновлення вищезазначеного видання під назвою «Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Політичні науки. Публічне управління та адміністрування».

Для студентів видається журнал «Соціально-політичні студії: вісник наукової думки студентів» (вийшло 10 випусків) [93, с. 98], а аспіранти мають можливість друкуватися в серійному збірнику «Актуальні проблеми політичної науки» (вийшло 5 випусків) [1–5]. Кафедра політології і державного управління ДВНЗ «Ужгородський національний університет» має також серійні видання: монографічна серія «Studia Regionalistica» (вийшло 8 випусків) та навчально-методичну серію «Кафедра» (вийшло 29 випусків) [93, с. 89–94]. Сьогодні найавторитетнішим виданням є науковий журнал «Регіональні студії» (вийшло 24 випуски), який до 20 березня 2020 р. належав до міжнародної наукометричної бази даних для соціо-гуманітарних наук Scopus. Після восьмимісячної перерви, викликаній перереєстрацією фахових видань України, 26 листопада Міністерство освіти і науки включило «Регіональні студії» до категорії «Б». Головний редактор цього видання – доцент Є. Гайданка, а голова редакційної ради доктор політичних наук, професор М. Палінчак.

Видання підручників і посібників

Кафедра політології і державного управління завжди славилася своєю науковою продукцією. Йдеться, перш за все, про підручники, навчально-методичні посібники та різноманітні рекомендації навчального характеру. Упродовж 1994–2007 рр. викладачами кафедри опубліковано понад 20 видань такого плану [11; 17; 21-24; 29; 59-61; 63-65; 69; 85-86]. Популярністю серед студентського загалу користувалися посібники «Політологія. Конспект лекцій» [27], «Основи політології» [25], «Зарубіжні футурологічні концепції на межі тисячоліть: порівняльний аналіз» [34], «Як писати наукову роботу» [29], «Політична наука» [81], «Світ політології» [28]. Три видання витримав посібник «Наукова робота студентів факультету суспільних наук: організація, виконання, оцінювання», у якому наводилися чіткі рекомендації стосовно структури, обсягу та оформлення кваліфікаційних робіт, вибору теми дослідження та добору літератури тощо [63–65]. У 2008 р. в серії «Вища освіта ХХІ століття» київського видавництва «Знання» побачило світ третє видання

підручника «Політологія», який був визнаний одним із кращих. Розділи підручника відповідали змісту державного стандарту дисципліни «Політологія» для вищих навчальних закладів III і IV рівнів акредитації. Його новизна полягала в тому, що автори виокремили низку тем, пов'язаних із реалізацією владних відносин в українському соціумі. Аналізувалася система органів державної влади і місцевого самоврядування в Україні. Більшість розділів підручника завершувалася аналізом вітчизняних політичних процесів. Окремими структурними частинами підручника були програма курсу «Політологія», методичні поради для написання наукових робіт студентів і тестові завдання для самоконтролю. До підручника додавався безкоштовний комп'ютерний додаток з різноманітними схемами і таблицями [87].

Високо був оцінений рецензентами навчальний посібник ужгородських політологів «Політичні трансформації у країнах Центральної Європи наприкінці ХХ – на початку ХХІ століть» [83]. До колективу кафедри, який очолювала професор М. О. Лендвел, також приєдналися науковці-політологи інших факультетів і вишів, зокрема М. Палінчак, Є. Кіш, Ч. Бігарі, О. Йоов, І. Ковач, В. Савка та інші. Тематика вищеназваного посібника збігалася з науковими темами, над якими працювали викладачі кафедри на той час. Якщо в 1990-х роках колектив кафедри зосередив наукову увагу переважно на теоретичних засадах розвитку політичної науки, то з початку ХХІ століття викладачі поглибили комплекс наукових пріоритетів з урахуванням регіональної специфіки, що стало вимогою сучасності. Відтак викладачі працювали над комплексною темою «Національно-демократичний, етнополітичний та культурно-освітній розвиток України: політологічний та соціологічний виміри», а згодом – «Електоральні, політичні, культурні, етнонаціональні проблеми розвитку України та країн Центрально-Східної Європи», що є складовою колективної наукової проблеми «Трансформаційні процеси в Україні та країнах Центрально-Східної Європи». У 2015 р. було затверджено назву науково-дослідної роботи кафедри, головною метою якої є моніторинг трансформаційних процесів у країнах Центральної та Східної Європи з перспективою оптимізації реформ у політичній і державно-управлінській сфері України з акцентом на регіональний вимір. Тема «Політичні, державно-управлінські й регіональні процеси в країнах Центральної та Східної Європи» сформована з урахуванням сучасних наукових інтересів викладачів, а також вимог щодо реалізації пріоритетних політико-управлінських реформ в Україні. У 2019 р. затверджена нова комплексна тема науково-дослідної роботи викладачів кафедри – «Політична стабільність в країнах Центральної та Східної Європи: історико-політичні, етнонаціональні, електоральні та державно-управлінські аспекти», що гармонійно продовжує попередні напрацювання. Загалом, основні напрями наукових досліджень та інтересів колективу кафедри політології і державного управління можна згрупувати в наступних тематичних блоках: трансформаційні процеси в країнах Центральної та Східної Європи; етнополітичні та етносоціальні процеси в Україні й країнах Центральної Європи; проблеми політичної регіоналістики; елітотворчі та електоральні процеси в Україні й Закарпатті; морально-психологічні та культурологічні аспекти політичних процесів.

Авторам посібника «Політичні трансформації у країнах Центральної Європи наприкінці ХХ – на початку ХХІ століть» вдалося, на наш погляд, об'єктивно і неупереджено висвітлити цілу низку проблем, які залишаються актуальними і сьогодні: передумови лібералізації недемократичних політичних режимів у країнах Центральної Європи; трансформація системи владних інститутів у регіоні; еволюція партійних та електоральних систем у центральноєвропейських країнах; політична культура та участь громадян постсоціалістичних країн; регіональний вимір політичного процесу в країнах Центральної Європи; місцева демократія; етнополітичні процеси; зовнішньополітичні пріоритети; інтеграція країн регіону до Європейського Союзу. Грунтовними є висновки авторського колективу: «Протягом 1998–2013 рр. Україна продемонструвала нестабільність у функціонуванні політичних інститутів. У визначений період (15–16 років) країна залишається з трансформаційною моделлю політичної системи, не досягнувши суттєвих успіхів у демократичному розвитку» [83, с. 461]. З таким логічним висновком необхідно погодитись.

Упродовж тривалого часу політологи Ужгородського національного університету досліджують різноманітні проблеми конфліктології і геополітики (В. С. Петрінко, М. М. Палінчак, М. М. Вегеш). Їх перу належить низка навчально-методичних посібників, зокрема: «Конфліктологія: курс лекцій, енциклопедія, програма, таблиці», «Світовий процес і геополітика», «Західна геополітика в іменах», «Геополітика в іменах», «Геополітика: Україна. Європа. Світ», «Геополітична енциклопедія» [18–20; 31; 77–78]. Нещодавно багаторічна робота ужгородських науковців вилилася у видання підручника для студентів і аспірантів «Геополітика в постатях і термінах» [30]. Структурно підручник складається з п'яти окремих частин, які доповнюють одна одну. Перші два теоретичні розділи включають основні поняття, методи і функції геополітики, геополітичні закони і категорії, деякі геополітичні концепції (цивілізаційного підходу до історичного процесу; військово-стратегічні теорії та концепції географічного детермінізму). У третьому розділі аналізуються погляди найвидатніших представників німецької, італійської, англійської, скандинавської, американської, французької, російської та української геополітичної думки. Книгу завершує «Геополітичний словник» та вибрана бібліографія з геополітики (1142 позиції літератури) [30, с. 727–784].

Наукова робота

На кафедрі завжди приділялася значна увага покращенню показників наукової роботи, що відображено як в авторських, так і загальних бібліографічних покажчиках [51]. Упродовж 30-ти років свого існування професорсько-викладацький склад опублікував понад 2500 тисяч наукових праць, серед яких більше 100 монографій. Вважаємо за необхідне більш детально зупинитися на окремих із них, які, на нашу думку, стали знаковими для кафедри. Доктор політичних наук, професор М. О. Лендзел є автором фундаментальної монографії «Місцева демократія у країнах Центральної і Східної Європи», у якій

аргументовано проаналізовано локальні політичні інститути та процеси в період постсоціалістичних трансформацій [54]. У чотирьох розділах монографії розглянуто як власне інституційне середовище функціонування місцевої демократії у країнах Центральної і Східної Європи, так і механізми відтворення місцевих політичних еліт та участь громадян у формуванні місцевої політики. Кропітка робота з численними вітчизняними та зарубіжними джерелами дала підставу М. О. Лендъел підсумувати, що «процес становлення місцевої демократії у країнах Центрально-Східної Європи поєднував характеристики гомогенності та гетерогенності в національному вимірі, які також були притаманні локальним випадкам у середовищі одного й того самого суспільства... Маємо підстави стверджувати, що феномен місцевої демократії не можна оцінювати за допомогою критерію консолідації, оскільки стан цього режиму, окрім загальнонаціональних факторів, залежить від конкретної конфігурації структурних елементів, що склалися в межах муніципалітету. Водночас характер політичного процесу, який складається в територіальних громадах, впливає на консолідацію демократії в межах усього суспільства» [54, с. 538]. Сферу наукових інтересів М. О. Лендъел складає проблематика локальної демократії та регіоналізму в Країнах Центральної та Східної Європи, європеїзації політичного процесу в постсоціалістичних країнах. Ця проблематика знайшла своє відображення і в низці навчальних посібників дослідниці [55; 56]. Добре орієнтуватися в проблематиці сучасної європейської та світової політики М. О. Лендъел дозволяє набутий практичний досвід під час стажувань в університетах та науково-дослідних установах США, Угорщини, Франції, Швеції, Чеської Республіки. Вільне володіння англійською мовою знайшло свій відбиток на сторінках англійських монографій і статей М. О. Лендъел [108; 109].

Сферою наукових інтересів Н. В. Марадик є проблеми транзитології, зокрема перехід до демократії в країнах Центрально-Східної Європи, а також питання еволюції та формування партійних систем вищезазначеного регіону [91, с. 62]. Її перу належить ґрунтовне монографічне дослідження «Перехід до демократії в Чеській Республіці» [58]. Дослідниця вперше в українській політичній науці комплексно висвітлила непростий процес переходу до демократії в сусідній з Україною державі, з'ясувавши ряд моментів, на що її попередники не звертали належної уваги. Н. В. Марадик аргументовано довела, що перехід від посттоталітарного до демократичного режиму в Чеській Республіці відбувся згідно з класичною схемою демократичного транзиту, яка передбачає проходження трьох послідовних етапів – лібералізацію політичного режиму, оновлення політико-інституціональної моделі державної влади та закріплення демократичних норм та процедур. Необхідно погодитись із слушним висновком дослідниці, що «становлення зрілого громадянського суспільства є справою не одного року і потребує перевірки часом», адже, «як показує емпіричний досвід, країна, у якій існує життєздатне громадянське суспільство, має реальні шанси і надалі залишатися демократією. Тому Чеська Республіка в цьому аспекті може з оптимізмом дивитися у майбутнє» [58, с. 133]. Цей оптимістичний висновок Н. В. Марадик щодо майбутнього Чеської Республіки стає реальністю.

Близькою до тематики Н. В. Марадик є монографія А. Ю. Ключковича «Перехід до демократії в Словаччині: динаміка та суперечності суспільно-політичних трансформацій» [53], яка лягла в основу його дисертації на здобуття наукового ступеня доктора політичних наук. Досліджуючи демократичні трансформації словацької партійної системи, автор виокремив шість основних етапів: 1) 1990–1992 рр. – початкова багатопартійність; 2) 1992–1998 рр. – двополярна партійна система з домінуванням РЗДС; 3) 1998–2002 рр. – двоблокова плюралізована партійна система; 4) 2002–2010 рр. – стандартизація політичної сцени та формування двоцентрової партійної системи; 5) 2010–2016 рр. – двоцентрова партійна система з домінуючою партією у лівій частині спектру; 6) 2016–2019 рр. – плюралізована партійна система з домінуючою партією в лівій частині спектру. А. Ю. Ключкович переконливо довів, що на сучасному етапі розвиток партійної системи демонструє низку деструктивних тенденцій (розпад її структурного ядра, плюралізація і нестабільність парламентського представництва, посилення популізму і антисемітської спрямованості, представництво в парламенті партії з відвертими правоекстремістськими ознаками).

М. Ю. Токар, Ю. О. Остапеч, М. П. Зан взяли участь у написанні ґрунтовної колективної монографії українських та угорських вчених «Закарпаття 1919 – 2009 років: історія, політика, культура». Їхня монографія – спільний проект науково-дослідного інституту політичної регіоналістики Ужгородського національного університету та Інституту етнонаціональних досліджень Угорської академії наук. У цій праці панорамного характеру яскраво простежується унікальність краю через призму світової історії. П'ять фундаментальних розділів цієї монографії, виданої українською та угорською мовами, простежують історію Закарпаття від закінчення Першої світової війни до наших днів (Закарпаття у складі Чехословацької Республіки. 1919–1939; Закарпаття у складі Угорщини. 1939–1944; Радянське Закарпаття. 1944–1991; Закарпаття в роки незалежності України. До 2009 року; Мовна політика на території сучасного Закарпаття з кінця ХІХ – до початку ХХІ століття). Знаковість цієї праці в толерантному підході її авторського колективу до аналізу історичних подій на різних етапах нашої спільної історії. «Потрібно відзначити, – стверджують упорядники, – що увродовж багатовікового співжиття в Закарпатській області представників багатьох національностей між нами не відбувалося яких-небудь великих непорозумінь. Мирне співіснування національних груп може бути прикладом для інших регіонів не тільки України. Така позиція є традиційною для Закарпаття...» [46, с. 18]. Щоправда, були й трагічні сторінки в історії Закарпаття, коли угорські війська вторглися на терени краю, потопивши в крові незалежну Карпато-Українську державу. Цій події в монографії присвячений окремий параграф «Автономія і незалежність Карпатської України: події 1938–1939 років» [46, с. 107–125]. Автори чітко висловили своє ставлення до угорської окупації краю: «Упродовж 15–16 березня 1939 року велися основні бої між захисниками української державності в Карпатах та її загарбниками» [46, с. 126].

Більш детально державотворчі процеси в Карпатській Україні знайшли своє відображення в колективній монографії «Вони боронили Карпатську Україну:

нариси історії національно-визвольної боротьби закарпатських українців» (2002) та спільних працях М. Ю. Токаря і одного з авторів цієї статті (Августин Волошин: життя і помисли президента Карпатської України; Карпатська Україна на шляху державотворення: До 70-річчя проголошення державної незалежності Карпатської України та ін.) [93, с. 82–83]. Заслугує теплих слів навчальний посібник «Карпатська Україна в контексті українського державотворення», матеріал якого дозволяє в доступній формі ввести тему Карпатської України до навчальних та виховних планів. Автори у семи окремих темах об'єктивно та неупереджено висвітлили цілий спектр актуальних питань українського державотворення в Закарпатті напередодні Другої світової війни (Історико-політичні передумови Карпатської України; Міжнародний фактор і статус Закарпаття; Боротьба за автономію і проголошення незалежності Карпатської України; Організація народної оборони Карпатська Січ – збройні сили Карпатської України; Культура, освіта і релігія в Карпатській Україні; Короткий життєпис Августина Волошина; Будівничі Карпато-Української держави). На компакт-диску записаний епохальний для історії Закарпаття документальний фільм «Трагедія Карпатської України», який Каленик і Петро Лисюки знімали в 1939 р. [32, 33]. Спільно з Інститутом історії України НАН України кафедра політології і державного управління провела міжнародну наукову конференцію «Карпатська Україна – незалежна держава», а до 80-річчя проголошення незалежності Карпатської України і 145-річчя від дня народження Августина Волошина відбувся ще один великий науковий форум – міжнародна конференція «Карпатська Україна – етап українського державотворення: історія і сучасність» [50]. У цьому ракурсі також необхідно назвати монографічні дослідження І. О. Стряпка і В. І. Гирі, які дослідили роль товариства «Просвіта» в громадсько-політичному житті Закарпаття та антиукраїнську діяльність угорської іреденти в міжвоєнному Закарпатті [41, 90]. Українську політичну думку 1920–1930-х років на Закарпатті висвітлив М. Ю. Токар [49, с. 342–382]. Автор звернув увагу на значний внесок окремих знакових політичних діячів Карпатської України на формування українського державотворення (Еволюція політичних поглядів А. Волошина; Державницька думка братів М. і Ю. Брацайків; Національне питання у поглядах братів Ф. і Ю. Реваїв; Радикальний націоналізм С. Росохи та І. Рогача) [49, с. 355–382]. Належне місце Карпатській Україні як етапу українського державотворення відведено на сторінках «Хроніки Закарпаття» [101].

Логічним завершенням кафедрального циклу робіт про державотворчі процеси в Україні став вихід у світ колективної монографії під загальною редакцією М. Ю. Токаря «Закарпаття в незалежній Україні (1991–2016)» [47]. «Історія Закарпаття ХХ століття, – слушно стверджує головний редактор, – є своєрідною і певною мірою символічною для регіонального розвитку краю. Це полягає в тому, що ефективний політичний розвиток регіону, коли в цьому процесі почали брати безпосередню участь місцеві жителі, розпочався практично більш ніж сто років тому. Логічність розуміння сказаного слід шукати в можливостях та перспективах громадян впливати на перебіг політичних подій та вирішувати важливі політичні завдання на власний розсуд і власними силами» [47, с. 7]. Захоплює розмаїтість охопленої авторами монографії проблематики

(Громадсько-політичне життя; Демографічні та етнічні процеси; Соціальний захист; Розвиток освіти; Туристична галузь; Релігійні організації; Розвиток спорту). Маємо всі підстави стверджувати, що авторському колективу вдалося «відобразити насамперед суспільний портрет регіону й привернути увагу до його історії та сьогодення, вказати на важливі факти в його регіональній біографії...» [47, с. 5].

Не хотілося б обминути увагою ще одну, на наше переконання, ґрунтовну монографію ужгородських політологів. Маємо на увазі книгу М. М. Басараба і М. Ю. Токаря «Громадські організації Закарпаття в боротьбі за державність України» [9]. Ця монографія була першою друкованою працею, яка започаткувала видавничу серію «*Studia Regionalistica*», про що вже йшлося вище. Автори підготували оригінальну книжку, яка присвячена складним і суперечливим подіям в історії Закарпаття – участі громадян у процесі боротьби за незалежність України та подальшому державотворенні через призму діяльності регіональних громадських організацій наприкінці 80-х – на початку 90-х років минулого століття. Слід відзначити, що цей результат авторами досягнуто завдяки багаторічній копійчій праці в державних архівах, фондах громадських організацій, особистих архівах учасників тогочасних подій. Дослідники опрацювали значний пласт джерельних приписів, допоміжної літератури, періодики. Учені доводять, що громадсько-патріотична і культурно-просвітня спрямованість громадських організацій сприяла масовому залученню громадян до вирішення різних актуальних питань суспільної дійсності. Цілком логічно акцентується увага на тому, що роль громадських організацій була визначальною в становленні незалежної України, особливо на регіональному рівні. На зламі 80–90-х рр. ХХ ст. представники інтелігенції, студентство, інші верстви населення стали учасниками важливих трансформаційних процесів. Це наукове дослідження є актуальним, оскільки воно виходить із змісту діяльності громадських організацій у часи боротьби національно свідомих представників суспільства за Українську державність. Актуальність дослідження є очевидною і з огляду на відсутність комплексного вивчення діяльності громадських організацій Закарпатської області на зламі історичних епох. Важливо підкреслити, що дослідники звертають увагу як на позитивні, так і на негативні фактори становлення й розвитку перших громадських організацій і об'єднань у Закарпатській області та їх вплив на процеси державотворення. При цьому, автори не ідеалізують діяльність громадських організацій краю, а неупереджено її осмислюють [9, с. 4]. Монографія М. М. Басараба і М. Ю. Токаря – своєрідний літопис новітньої історії Народного Руху України, Української Гельсінської Спілки, Товариства української мови імені Т. Шевченка, крайової «Просвіти».

До брендів монографій кафедри політології і державного управління слід також зарахувати працю, виконану на основі роботи над докторською дисертацією з державного управління. Маємо на увазі авторську монографію М. Ю. Токаря «Громадські організації України в системі розвитку публічно-управлінських відносин» [92]. На сьогодні монографія М. Ю. Токаря – найбільш масштабне дослідження громадських організацій на загальноукраїнському рівні. Автор розглянув громадські організації як суб'єкти публічно-управлінських

відносин, зосередивши увагу на динаміці їх розвитку, різновидах та особливостях. Цікаві думки висловлює вчений в окремих підрозділах монографії: актуальність механізмів інституціональної єдності громадських організацій та публічної влади; застосування механізму інституційного ребрендингу громадських організацій в умовах децентралізації влади; діджиталізація публічних послуг як інструмент оптимізації діяльності громадських організацій; синергетичний ефект публічного взаємовпливу держави, місцевого самоврядування і громадських організацій у регіонах із вразливою соціальною інфраструктурою тощо. М. Ю. Токар запропонував авторську періодизацію розвитку громадських організацій в Україні за роки її незалежності: 1) 1987 – 1990 роки: стихійно організаційний етап; 2) 1990 – 1998 роки: базово-нормотворчий; 3) 1999 – 2005 роки: масово-мобілізаційний; 4) 2006 – 2012 роки: частково-інституційний; 5) 2013 – 2015 роки: активістсько-волонтерський; 2016 рік – по теперішній час: суспільно-інституційний [92, с. 364]. «На нашу думку, – стверджує автор, – головним лейтмотивом цієї праці, яка не претендує на вичерпність і буде продовжена, є розуміння того, що суб'єктність громадських організацій стимулює інституції громадянського суспільства до тісної співпраці з суб'єктами суспільно-державної взаємодії для синергетичного ефекту, що спрямований на забезпечення інтересів усіх громадян. Відтак це визначальним чином впливає на демократичність держави, ініціює кардинальні зміни в ставленні до перспектив розвитку громадянського суспільства й, зокрема, громадських організацій, схиляє державу до глибшої децентралізації системи публічного управління» [92, с. 374]. Доповненням до ідей, висловлених на сторінках цієї унікальної праці, є колективна монографія за загальною редакцією М. Токаря і П. Петровського «Діяльність громадських організацій національних меншин як чинник консолідації українського суспільства» [43]. Заслуговує на увагу англomовний варіант статті М. Ю. Токаря про ребрендинг громадських організацій [116, с. 297–306].

С. А. Асланов – один із провідних закарпатських політологів, який упродовж тривалого часу ґрунтовно досліджує актуальні політологічні проблеми. Завдяки численним науковим публікаціям він стрімко увійшов до плеяди найкращих вітчизняних дослідників. Після успішного завершення навчання в аспірантурі Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України С. А. Асланов у червні 2010 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Політико-правові засади державної етнонаціональної політики в Україні». Однак хотілося б більш детально зупинитися на монографії вченого «Етнополітична стабільність держави: політико-правовий аналіз», у якій С. А. Асланов проаналізував особливості забезпечення етнополітичної стабільності в національній безпеці, етнонаціональній політиці пострадянських держав, а також причини, фактори, механізми протидії етнополітичній нестабільності в Україні, зокрема на прикладі гібридної війни. Ця монографія найбільш повно відображає зміст та основні положення його докторської дисертації [6, 2, с. 203]. Структуровано монографія складається з п'яти розділів: теоретико-методологічні засади дослідження етнополітичної стабільності; типологія етнополітичної стабільності; етнополітична стабільність і національна безпека; етнополітична стабільність пострадянських держав: у пошуках адекватної викликам моделі (С. А. Асланов

детально аналізує ситуацію в Молдові, Грузії, Україні та Російській Федерації); етнополітична нестабільність в Україні: причини, фактори, механізми протидії. Дослідник уперше у вітчизняній історіографії узагальнює праці попередників про особливості гібридної війни в Україні, причому робить це через призму етнічного конфлікту. Автор розглядає події 2014–2018 рр. не як громадянську війну, а віроломне вторгнення російських військ на територію незалежної України. «В Україні, – констатує С. А. Асланов, – жорстке змагання вилилося в широкомасштабні військові дії між українськими збройними силами, що намагалися звільнити тимчасово окуповані території та незаконними терористичними формуваннями й російськими військовими, що вторглися на територію України без оголошення війни. Етнополітична дестабілізація в регіоні досягла безпрецедентного рівня, що вказує на деструктивну природу етнополітичного конфлікту, який отримав назву гібридної війни, для етнополітичної стабільності України зокрема і усього регіону в цілому» [6, с. 313–314]. До наслідків етнополітичної нестабільності вчений справедливо відніс анексію Автономної Республіки Крим. Необхідно погодитись із висновком автора, що «кримське питання на даний момент залишається серйозним етнополітичним викликом Україні. Анексія півострова стала прикладом того як етнополітична нестабільність у регіоні, підживлювана деструктивною діяльністю сусідньої держави, що має найбільшу національну меншину в Україні, яка в Криму становила більшість, стала приводом для етнополітичної дезінтеграції України: порушення суверенітету, введення військ, анексії півострова» [6, с. 340]. Монографія завершується трьома підрозділами, які суттєво пояснюють й підсилюють попередній матеріал: «Етнополітична дезінтеграція та формування квазідержавних утворень як технології етнополітичної нестабільності в Україні»; «Ендогенні та екзогенні механізми стабілізації етнополітичної ситуації в Україні: міжнародно-правові санкції»; «Етнополітичний конфлікт в Україні як індикатор неефективності міжнародної системи гарантування миру, безпеки та стабільності у світі» [6, с. 340–403]. Окремі аспекти досліджуваної проблеми С. А. Асланов порушив на сторінках журналів, які індексуються Web of Science [7; 8].

На кафедрі політології і державного управління розпочався і триває процес формування окремих політологічних шкіл, які цілком справедливо пов'язуються з іменами тих чи інших вчених. Можемо впевнено стверджувати про формування таких шкіл із проблематики дослідження державотворчих процесів в Україні та на Закарпатті, вивчення історико-політичних процесів у країнах Центрально-Східної Європи. Формується також політологічна школа дослідників електоральних процесів на Закарпатті, яку справедливо поєднують з іменем найавторитетнішого вченого в цьому ракурсі доктора політичних наук, професора Ю. О. Остапця. Коло його інтересів – електоральні процеси в Україні та інших країнах світу, проблеми партійного будівництва в Україні, особливості трансформаційних процесів у країнах Центрально-Східної Європи [91, с. 66]. Під керівництвом відомого вченого захищено 10 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата політичних наук. Серед його вихованців чимало випускників спеціальності «Політологія», які вже давно стали колегами на кафедрі політології і державного управління.

Свого часу великий резонанс викликала як серед експертів, так і пересічних громадян, монографія Ю. О. Остапця і М. Ю. Токаря «Закарпаття через призму політичних виборів». Авторів не слід вважати новачками у царині партійних та електоральних досліджень, вперше підійшли комплексно до вивчення різноманітних аспектів участі громадян Закарпаття у виборчих процесах. У монографії йдеться і про партійне структурування напередодні та під час виборчих (переважно парламентських) перегонів, і про позиції представників регіональної політичної еліти, різнопланові агітаційні, пропагандистські акції суб'єктів виборчих процесів, блокування й протистояння партійних осередків і блоків, аналітичні зрізи та експертні оцінки дослідників і багато іншого. Найбільшою заслугою авторів монографії є все ж той факт, що вони аналізують виборчі процеси в Закарпатті на фоні різних історичних епох, починаючи з ХХ століття і до сьогодні. Адже саме Закарпаття з усіх інших сучасних регіонів України має найбільшу історичну традицію електоральної участі. У 20–30-х рр. минулого століття місцеві жителі вперше залучилися до будівництва демократичної політичної системи у складі Чехословацької Республіки, тим самим взявши безпосередню участь у формуванні багатопартійної системи та пропорційної виборчої практики. Цей досвід, безперечно, сприяв становленню політичної свідомості та політичної культури закарпатців, дав можливість реалізувати себе в процесі політичного елітотворення [75, с. 3].

У співавторстві з Н. Шестак і відомою словацькою дослідницею І. Дудінською Ю. Остапець видав одну з перших в українській історіографії монографію про еволюцію партійної системи в Україні в умовах трансформації політичних систем. У передмові до книги автори визнавали, що «становлення партійних систем представляє собою складний процес... Вивчення досвіду становлення партійних систем у державах, де політична демократія щойно формується, є необхідним для теоретичного осмислення загальних закономірностей і соціально-культурних особливостей еволюції партійних систем. Осмислення такого досвіду необхідно і в аспекті вивчення особливостей функціонування вітчизняної партійної системи» [76, с. 3]. Автори монографії глибоко проаналізували як зарубіжний досвід вивчення еволюції політичних партій у перехідних суспільствах, так і основні досягнення сучасної вітчизняної науки. Важливим у всіх відношеннях був розділ про теоретико-методологічні засади дослідження проблеми, де науковці запропонували власний варіант періодизації української партійної системи. На той час із запропонованими етапами погодилася переважна більшість фахівців: 1) починаючи з середини 80-х р. до кінця 1991 р.; 2) з кінця 1991 р. до кінця 2004 р.; 3) з кінця 2004 р. до сьогодні. Власну періодизацію дослідники мотивували наступним чином: «Перш за все, ми враховуємо комплекс чинників, які впливають на партогенез: нормативно-правова основа, електоральна формула, форма правління, соціально-політичні розмежування, особливості трансформації українського соціуму тощо. У той же час слід зазначити, що вплив різних чинників на різних часових проміжках еволюції партійної системи є різним» [76, с. 72].

Монографію «Еволюція партійних систем країн Вишеградської четвірки: досвід для України» Ю. Остапець написав у співавторстві з Є. Гайданкою,

А. Ключковичем і Н. Марадик. Ще й по сьогодні ця праця залишається єдиною роботою, у якій комплексно висвітлено трансформацію системи владних інститутів у Чеській Республіці, Словацькій Республіці, Республіці Польща та Угорщині. Це ж стосується й аналізу партійних систем вищезазначених країн. Для українського читача важливими є думки авторського колективу про відмінності партійної системи України від аналогічних у країнах Вишеградської четвірки. Щодо відповіді на це питання, автори слушно відзначили: «Важливе значення для трансформації партійної системи мав і характер демократичного транзиту в цілому, в країнах Вишеградської четвірки, і в Україні він був принципово різним. Українська трансформація відрізнялась бінарним характером, а саме соціально-політичні та економічні перетворення необхідно було здійснювати паралельно з національно-політичними – розбудовою національної суверенної держави... Головні завдання партій відтак у країнах Вишеградської групи і в Україні були різними» [74, с. 197]. Цікавими є порівняння Помаранчевої революції 2004 р. та революції Гідності 2013–2014 рр. у ракурсі досліджуваної проблематики. Доводиться погодитися з твердженням авторів, що в Україні «практично кожні наступні парламентські вибори відбувалися за різними виборчими системами. Постійна зміна виборчих формул негативним чином відображалася на структуруванні партійного простору в Україні» [74, с. 198]. На відміну від України країни Вишеградської четвірки вирізняються стабільністю. Науковці запропонували запровадити відкриті регіональні списки з преференціями, запровадити систему прямого державного фінансування та обмежити приватні дотації на утримання політичних партій, посилити контроль за використанням партіями коштів.

Свого часу монографію Ю. Остапця «Електоральні процеси на Закарпатті у контексті загальнонаціональних виборів» один з авторів цієї статті назвав «своєрідною енциклопедією про електоральні процеси в Україні та Закарпатті» [2, с. 198–203]. Ця праця – результат багаторічної кропіткої дослідної роботи над головною тематикою свого науково життя. Лише перелік назв розділів монографії переконує в такому твердженні: методологія вивчення виборчого процесу та поведінки виборців: дослідницькі напрями та методи аналізу; Закарпаття електоральне (охоплено значний проміжок часу з 1991 до 2015 рр.); електоральні процеси в Україні і на Закарпатті; регіональні особливості парламентських та місцевих виборів 2002 року в Закарпатській області; організація та проведення виборів Президента України у 2004 році на Закарпатті; парламентські та місцеві вибори 2006 року в Закарпатській області; електоральний цикл 2010–2012 рр. в Україні: загальнонаціональний та регіональний вимір; суспільно-політичний розвиток України у контексті електорального циклу 2014–2015 рр. Не зупиняючись детально на характеристиці вищезазначених розділів, звернемо увагу тільки на деякі аспекти, що пов'язані з епохальними подіями в житті українського народу. Здавалося б, що українського читача вже важко здивувати новою статтею чи навіть монографією про події 2004 р. Проте сила монографії Ю. Остапця полягає в тому, що він уперше в українській історіографії ґрунтовно дослідив організацію та проведення виборів Президента України на Закарпатті. Публікації, які мали місце до нього, носили спорадичний і переважно публіцистичний

характер. На глибоке переконання автора, результати виборів 2004 р., що доведено Верховним Судом України, були сфальсифіковані на користь В. Януковича. Такого розмаху фальсифікації, такого відвертого ігнорування думки народу незалежна Україна ще не знала. Наслідки такої фальсифікації не заставили себе довго чекати, оскільки все вилилось в акції громадянської непокори, названі «Помаранчевою революцією» [73, с. 198]. Можна погодитись із твердженням Ю. Остапця, що «проведення «третього туру» стало скоріше несподіванкою, ніж закономірністю. Перемога В. Ющенка насправді лише продемонструвала неоднорідність і поляризованість українського суспільства, відсутність консенсусу в питаннях подальшого економічного, політичного та геополітичного розвитку України. Одним із найголовніших результатів перемоги Помаранчевої революції стала зміна правлячих еліт. Це саме те, чого бракувало і Україні, і Закарпаттю для їх розвитку протягом останніх років. До позитивних наслідків Помаранчевої революції можна зарахувати усвідомлення громадою краю спроможності впливати на владні структури» [73, с. 198]. Справедливість цих слів підтвердила Революція Гідності 2014 р., яка «змела» режим В. Януковича і змусила вітчизняну політичну верхівку визначитися з більш чіткою зовнішньополітичною орієнтацією.

У монографії «Регіональний вимір розвитку та функціонування партійної системи України», написаної Ю. О. Остапцем у співавторстві з Р. Ю. Манайло-Приходько, проаналізовано особливості регіонального структурування партійної системи України та сформульовано методологічний інструментарій для вивчення регіонального розвитку і функціонування партійної системи України. Автори запропонували власну конфігурацію партійної структури на регіональному рівні: 1) загальнонаціональні парламентські політичні партії; 2) загальнонаціональні непарламентські партії; 3) регіональні партії; 4) субрегіональні партії. Дослідники простежили регіональний вимір партійної системи України у межах загальнонаціональних виборчих циклів 1990–2019 рр. Монографію суттєво посилили додатки (результати голосування за політичні партії і виборчі блоки на парламентських виборах 1998 р., 2002 р.; переможці парламентських виборів у регіонах України 1998–2014 рр.; регіональна організаційна структура політичних партій – учасниць парламентських виборів 1998 і 2002 рр.; емпіричний вимір функціонування партійної системи України за результатами парламентських виборів 1998 р. тощо) [57, с. 320–386].

Ю. Остапець, М. Зан, А. Ключкович, М. Колодій і М. Токар спричинилися до видання колективної монографії «Електоральні процеси України в регіональному вимірі: Буковина і Закарпаття» [44]. У передмові до книги упорядники наступним чином мотивували необхідність написання такого роду праці: «Автори, що зробили свій творчий внесок у текст монографії, намагались охопити основні складові виборчих процесів у двох своєрідних регіонах України, які попри свою виразну унікальність, мають й чимало рис подібності. Вони належать до прикордонних областей, з багатими традиціями поліетнічності та поліконфесійності, і водночас, із тривалим досвідом перебування у складі різних державно-політичних утворень. Історичні соціальні та культурні фактори значною мірою визначають специфіку перебігу виборчих процесів у цих

областях, впливають на поведінку політичних акторів та інших суб'єктів виборчих процесів у них» [44, с. 10]. Ю. Остапець опублікував низку статей у виданнях, які індексуються Web of Science та Scopus [70–72], а також взяв участь у написанні колективної англomовної монографії [115]. Аналогічні публікації є в доробку Є. Гайданки [36–39], М. Зана [117], І. Вегеша і М. Палінчака [102; 110], Н. Кічери [52].

Заслугує на увагу тісна співпраця між кафедрою політології і державного управління та ГО «Асоціація випускників політологів і міжнародників УжНУ» (серед керівників – кандидат політичних наук О. Шафраньош та аспірант О. Бертолон), наслідками якої були п'ять міжнародних та всеукраїнських конференцій і публікації матеріалів (Науково-практична конференція «Україна – ЄС: двосторонні відносини у контексті загострення гібридної війни, конфлікту політик пам'яті та забезпечення прав національних меншин» (Ужгород, 3 травня 2018 року); Всеукраїнська науково-практична конференція «Карпатська Україна в контексті українського державотворення, міжнародних взаємовпливів і глобальних процесів» (приурочена до 80-річчя Карпатської України та 145-річчя від дня народження Августина Волошина) (м. Ужгород, 19 березня 2019 року); Друга Міжнародна наукова конференція «Формат розвитку відносин України та країн Центральної Європи у контексті впливу гібридної війни, виборчих процесів та забезпечення прав національних меншин» (м. Ужгород, 3 травня 2019 року); V науково-практична конференція «Формат розвитку відносин України та країн Центральної Європи у контексті впливу гібридної війни, виборчих процесів та забезпечення прав національних меншин» (м. Ужгород, 25 вересня 2020 року); Україна в системі європейської і політичної інтеграції. Міжнародна науково-практична конференція (м. Ужгород, 27-28 квітня 2020 року). Наукова діяльність ГО «Асоціація випускників політологів і міжнародників УжНУ» – яскравий приклад участі молодих науковців-політологів у неформальній освіті [45; 50; 82; 99; 100]. Молоді науковці активно залучаються до видання наукового збірника «Актуальні проблеми політичної науки» [1–5].

Міжнародні зв'язки

Кафедра політології і державного управління завжди брала активну участь у різноманітних міжнародних наукових проектах. Уже упродовж 20 років тривають тісні наукові контакти провідних ужгородських політологів з Повітовим Історичним музеєм м. Сату Марє в Румунії. Хоча ініціаторами цього українсько-румунського наукового співробітництва стали історики й археологи Ужгородського університету в далекому 1995 р., проте політологи брали активну участь у всіх без винятку міжнародних наукових конференціях «Румунсько-українські відносини. Історія і сучасність». Тодішній ректор університету професор В. Ю. Сливка був переконаний, що перша наукова конференція «збагатить досвід транскордонної та регіональної співпраці вчених наших країн» [113, с. 17]. Додамо, що науковий престиж першої наукової конференції суттєво посилила велика група вчених Інституту історії України НАН України, яка

помістила на сторінках наукового збірника унікальні матеріали, що стосувалися історії українсько-румунських відносин в різні епохи. З того часу вийшло десять наукових збірників під аналогічною конференції назвою. Свої наукові розвідки з різноманітних проблем політичної історії та політології опублікували Ю. Остапець, І. Вегеш, М. Колодій, М. Зан, В. Петрінко, М. Токар та багато інших [111–114]. Під час цих наукових конференцій вдалося налагодити дружні стосунки з престижними науковими центрами Румунії – Бухарестським, Сучавським, Клузьким та Західним університетами цієї країни.

Знаковою подією в житті кафедри стала участь у межах проекту «Толерантність на кордонах Європи: вимір для України», здійсненого у співпраці з Мюнхенським університетом Людвіга Максиміліана (LMU), за підтримки Міністерства закордонних справ Німеччини. Керівником проекту став визначний німецький учений професор Маркус Фогт. Ініціаторами з української сторони виступили І. М. Вегеш і М. М. Колодій. У межах проекту були проведені дві наукові конференції, у яких взяли участь М. Фогт, А. Кюперс, І. Вегеш, М. Лепський, Л. Шафарс, Ю. Остапець, В. Буркало, М. Колодій, М. Зан та інші. На конференціях акцентувалося на важливості проведення таких наукових форумів. Враховуючи запит українського суспільства на широкомасштабну інтеграцію до системи цінностей та норм західного типу, ідея толерантності постає обов'язковим об'єктом аналізу у вітчизняному науковому дискурсі. У зв'язку з великою кількістю її складових, толерантність може розглядатися в різноманітних аспектах: політична толерантність, релігійна, міжнаціональна, педагогічна і т. д. Це обумовлює необхідність застосування комплексного міждисциплінарного підходу до її вивчення. Однак найголовнішими для України в контексті толерантності є осмислення викликів війни. Для мирних суспільств утвердження принципів толерантності створює міцну запоруку для миру. Але в суспільствах, що перебувають в ситуації війни, важко говорити про утвердження принципів толерантності, про створення простору толерантності. Тут скоріше, навпаки, спочатку встановлюється мир, а потім утверджуються принципи толерантності. Це не означає, що в сучасному українському суспільстві (яке перебуває в стані війни) зараз не потрібен (чи неможливий) дискурс толерантності. Якраз навпаки, платформа толерантності повинна вибудовуватися постійно і поступово – на рівні освіти та виховання, на рівні щоденних практик суспільної взаємодії, на рівні самопізнання через сприйняття іншого. Хоча б для того, щоб не додавати нових конфліктів та непорозумінь до тих, які вже є, не множити їх. Ось такою була атмосфера українсько-німецької наукової конференції «Толерантність на кордонах Європи: вимір для України» [94, с. 8].

Провідні вчені кафедри беруть активну участь у різноманітних одноосібних та колективних наукових проектах. Ю. О. Остапець є координатором міжнародних грантових проектів від Ужгородського національного університету: СВС 01014 – «Обмін ноу-хау з євроінтеграції та досвідом транскордонної співпраці між Норвегією, Росією та Україною» та СВС 01018 – «Обмін ноу-хау для покращення керування кордонів Шенгенської зони між Словаччиною / Україною і Норвегією / Росією» Участь у Національній стипендіальній програмі Словацької Республіки (2015–2017 рр.). Двічі брав

участь у Національній стипендіальній програмі Словацької Республіки – SAIA: 1.11.2017 – 31.01.2018; 1.10.2018 – 31.01.2019 рр. Відомого вченого неодноразово запрошували виступити опонентом під час захисту дисертацій у Братиславському університеті. Проректор з науково-педагогічної роботи Ужгородського національного університету професор М. О. Лендьел, яка відповідає за міжнародну співпрацю вишу, теж активна в різноманітних наукових проектах – Проект CBC 01014 «Sharing European integration know-how and CBC experience between Slovakia, Norway and Russia with Ukraine» (2015-2017); проект CBC01018 «Sharing know-how for better management of the Schengen border between Slovakia/Ukraine and Norway/Russia» (2015-2017); індивідуальний проект Вишеградського фонду «Міграція українців у Словацьку Республіку після Майдану», Університет Кирила та Мефодія, Трнава, Словацька Республіка (2018-2019); проект «Інновації у сфері інтернаціоналізації, міждисциплінарних досліджень та вищої освіти», Університет Павла Йозефа Шафарика, Кошице, Словацька Республіка (2019); проект Спільної операційної програми Румунія-Україна 2014-2020 CBC Smart Energy (2SOFT/1.2/52) «SMART CBC Energy» (2020-2021).

Є. І. Гайданка активно співпрацює з Трнавським університетом у Словацькій Республіці та Карловим університетом у Празі. М. П. Зан виступав експертом проектів «Неорусинство як дезінтеграційна загроза єдності українського етнічного простору: культурно-історичний аспект» (2015–2016) та «Запровадження в Ужгородському національному університеті сертифікатної програми «Ромські студії в УжНУ» (Міжнародний фонд «Відродження». 2015–2018). М. Ю. Токар брав участь у міжнародних грантових проектах: Р № CBC 01008 на тему «Інноваційні методи в навчанні для підтримки партнерства – Inov Educ» (ГО «Агенція досліджень регіонального соціуму «Карпатія» – Norway Grants) (2014–2017); Р № CBC 01014 на тему «Обмін ноу-хау з євроінтеграції та досвідом транскордонної співпраці між Норвегією, Росією та Україною» (ДВНЗ «Ужгородський національний університет» – Norway Grants) (2016–2017); Р № UP30017GR0037 на тему «Боротьба з етнічною дискримінацією та антисемітизмом у Закарпатті» (ГО «Агенція досліджень регіонального соціуму «Карпатія» – Фонд сприяння демократії Посольства США в Україні (U.S. Embassy in Ukraine) (2017–2018). К. Т. Червеньяк співпрацювала у фонді сприяння демократії Посольства США в Україні «Боротьба з етнічною дискримінацією та антисемітизмом в Закарпатті».

Кафедра політології і державного управління Ужгородського національного університету від часу свого виникнення наприкінці 1990 р. пройшла своєрідну еволюцію від загальноуніверситетського підрозділу до кафедри факультету суспільних наук. Тут відбувається процес підготовки фахівців за повним циклом: бакалавр політології – магістр політології – доктор філософії. Кафедра, на якій викладають 6 докторів і 15 кандидатів наук, справедливо вважається одним із найпотужніших підрозділів не тільки факультету, але й університету загалом. Професорсько-викладацький склад бере активну участь в освітньо-педагогічному та науковому процесах. Упродовж тридцяти років свого існування науковці кафедри опублікували більше сотні монографій, які відзначаються актуальністю і

науковою новизною, а їх автори відомі далеко за межами краю та України. На кафедрі триває процес формування власних політологічних шкіл із дослідження державотворчих процесів в Україні, вивчення країн Центрально-Східної Європи та дослідження виборчих і партійних систем України і світу.

Список використаних джерел:

1. Актуальні проблеми політичної науки / Ужгор. нац. ун-т, кафедра політології; [Редкол.: С. А. Асланов, М. М. Вегеш (відповідальний за випуск), М. О. Лендшел, Ю. О. Остапець, М. М. Палінчак, К. Т. Червеняк]. Випуск перший. Ужгород: «ФОП Сабов А. М.», 2017. 160 с.
2. Актуальні проблеми політичної науки / Ужгор. нац. ун-т, кафедра політології і держ. управл.; [Редкол.: С. А. Асланов, М. М. Вегеш (відповідальний за випуск), М. О. Лендшел, Ю. О. Остапець, М. М. Палінчак, К. Т. Червеняк]. Випуск другий. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2018. 213 с.
3. Актуальні проблеми політичної науки / Ужгор. нац. ун-т, кафедра політології і держ. управл.; [Редкол.: С. А. Асланов, М. М. Вегеш (відповідальний за випуск), М. О. Лендшел, Ю. О. Остапець, М. М. Палінчак, К. Т. Червеняк]. Випуск третій. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2018. 228 с.
4. Актуальні проблеми політичної науки / Ужгор. нац. ун-т, кафедра політології і держ. управл.; [Редкол.: С. А. Асланов, М. М. Вегеш (відповідальний за випуск), М. О. Лендшел, Ю. О. Остапець, М. М. Палінчак, К. Т. Червеняк]. Випуск п'ятий. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2018. 194 с.
5. Актуальні проблеми політичної науки / Ужгор. нац. ун-т, кафедра політології і держ. управл.; [Редкол.: С. А. Асланов, М. М. Вегеш (відповідальний за випуск), М. О. Лендшел, Ю. О. Остапець, М. М. Палінчак, К. Т. Червеняк]. Випуск четвертий. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2018. 212 с.
6. Асланов С. Етнополітична стабільність держави: політико-правовий аналіз. Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2016. 464 с.
7. Асланов С. Коалиционная политика как фактор ослабления посреднической функции политических партий (на примере Германии). *Вестник Томского государственного университета. Философия. Социология. Политология.* 2018. № 44. С. 199-204.
8. Асланов С. Миграционная политика Италии как индикатор нерешенности миграционного вопроса в ЕС. *Вестник Томского государственного университета. Философия. Социология. Политология.* 2020. № 56. С.235-242.
9. Басараб М., Токар М. Громадські організації Закарпаття в боротьбі за державність України (кінець 80-х – початок 90-х років ХХ століття) / Серія «Studia Regionalistica»; НДІ політичної регіоналістики; ДВНЗ «Ужгородський національний університет». Ужгород: Видавництво «Карпати», 2009. 336 с.
10. Боднар В. Л. Нариси з історії світової політичної думки і становлення сучасної політології: навчально-методичний посібник. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету, 2003. 160 с.

11. Боднар В. Л., Буркало В. В., Корнійчук І. З., Тарабан О. І., Худанич В. І. Людина і суспільство: матеріали з основ політології, соціології. Ужгород: Видавництво «Карпати», 1994. 128 с.
12. Боднар В. Л., Вегеш М. М., Худанич В. І. Історія української державності: (Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів, коледжів, ліцеїв). Ужгород, 1996. 203 с.
13. Боднар В. Л., Вегеш М. М., Худанич В. І. Основи політології: (Навчально-методичний посібник для студентів вищих навчальних закладів). Ужгород, 1998. 170 с.
14. Боднар В. Л., Вегеш М. М., Худанич В. І. Основи політології: Навчально-методичний посібник для студентів вищих навчальних закладів). Видання друге. Ужгород, 2000. 204 с.
15. Боднар В. Л., Вегеш М. М., Худанич В. І. Становлення і розвиток політичної думки в Україні: (Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів, коледжів, ліцеїв та гімназій). Ужгород, 1995. 89 с.
16. Боднар В. Проблеми становлення політичної системи в Угорській Республіці: політологічні аспекти. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2008. 44 с.
17. Болонський процес і кредитно-модульна організація навчального процесу / Укладачі: М. М. Вегеш, Ю. О. Остапець. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету, 2005. 32 с.
18. Вегеш М. М. Геополітика в іменах. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2011. 216 с.
19. Вегеш М. М. Західна геополітика в іменах. Ужгород: Видавництво УжНУ, 2003. 200 с.
20. Вегеш М. М. Світовий процес і геополітика. Навчальний посібник. Ужгород: «ФОП Сабов А.М.», 2017. 303 с.
21. Вегеш М. М., Зан М. П., Остапець Ю. О. Наукова робота студентів факультету суспільних наук: організація, виконання, оцінювання. Ужгород, 2007. 88 с.
22. Вегеш М. М., Зан М. П., Остапець Ю. О., Токар М. Ю. Наукова робота студентів факультету суспільних наук: організація, виконання, оцінювання. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2009. 96 с.
23. Вегеш М. М., Зан М. П., Остапець Ю. О., Токар М. Ю. Наукова робота студентів факультету суспільних наук: організація, виконання, оцінювання. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2010. 92 с.
24. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Болонський процес і кредитно-модульна організація навчального процесу. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету, 2005. 32 с.
25. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Основи політології. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету, 2003. 421 с.
26. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Політологія в Ужгородському національному університеті та Болонський процес. Ужгород, 2004. 124 с.
27. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Політологія: Конспект лекцій. Ужгород, 1999. 82 с.
28. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Світ політології: Навчально-методичний посібник. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету «Говерла», 2006. 472 с.

29. Вегеш М. М., Остапець Ю. О. Як писати наукову роботу (методичні рекомендації по написанню курсових, бакалаврських, дипломних і магістерських робіт для студентів-політологів). Ужгород, 2003. 72 с.
30. Вегеш М. М., Палінчак М. М., Петрінко В. С. Геополітика в постатях і термінах: підручник для студентів і аспірантів спеціальності «Політологія». Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 786 с.
31. Вегеш М. М., Петрінко В. С. Геополітична енциклопедія: Навчальний посібник. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2017. 492 с.
32. Вегеш М. М., Токар М. М., Басараб М. М. Карпатська Україна в контексті українського державотворення: навчальний посібник / 2-ге видання. Ужгород: Карпати, 2009. 256 с.
33. Вегеш М. М., Токар М. Ю., Басараб М. М. Карпатська Україна в контексті українського державотворення: навчальний посібник. Ужгород: Карпати, 2008. 256 с.
34. Вегеш М., Щадей М. Зарубіжні футурологічні концепції на межі тисячоліть: порівняльний аналіз. Ужгород, 2003. 77 с.
35. Вибір 2019. Матеріали науково-практичної конференції «Електоральні процеси в Україні: загальнонаціональні особливості та регіональні виборчі практики» (м. Ужгород, 15 листопада 2018 року) [Відп. за випуск М. М. Вегеш, В. І. Гиря]. Ужгород: ПП Роман О. І., 2018. 206 с.
36. Гайданка Е. Либерализация государственного режима в условиях кризиса социализма: словацкий контекст (середина 1980-х – 1992 гг.). *Научный диалог*. 2020, № 8, С. 367–382.
37. Гайданка Е. Общественное и политическое пространство децентрализованных процессов в Трнавском крае Словакии. *Вестник Томского государственного университета*, 2019, № 44, С. 101–109.
38. Гайданка Е. Фрагментация политико-партийного пространства на региональном уровне: контекст местных выборов в Чешской Республике. *Вестник Томского государственного университета. Серия: Философия. Социология. Политология*. 2018, № 45, С. 184–193.
39. Гайданка Е. Электоральные разграничения и фрагментация регионов Словакии (кейс парламентских выборов 1990–2020 гг.). *Регионоведение*. 2021. Т. 29. № 2. С. 230–249.
40. Гармасій І. Висока наука: Ужгородський національний. Ужгород: Видавництво «Гражда», 2009. 224 с.
41. Гиря В. Угорська іредента в міжвоєнному Закарпатті («угорський фактор» у суспільно-політичному житті) / Серія «Studia Regionalistica»; НДІ політичної регіоналістики; ДВНЗ «Ужгородський національний університет». Ужгород: Видавництво «Карпати», 2012. 200 с.
42. Гранчак І. М., Довганич О. Д., Сливка В. Ю., Туряниця В. В. Осередок освіти, науки, культури. Ужгородському державному університету – 50 років. Ужгород, 1995. 196 с.
43. Діяльність громадських організацій національних меншин як чинник консолідації українського суспільства [Текст]: колективна монографія / за заг. ред. д. держ. упр., доц. Маріана Токаря і д. держ. упр., проф. Петра Петровського; ЛРІДУ

- НАДУ; НДІ політичної регіоналістики УжНУ. Львів, Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2021. 374 с.
44. Електоральні процеси України в регіональному вимірі: Буковина і Закарпаття / Під редакцією А. Круглашова і М. Токаря; Редакційна колегія: М. Зан, М. Гуйтор, Ю. Остапець, Н. Ротар; Відповідальний за випуск М. Токар. Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2014. 552 с.
45. Європа і політика. Матеріали науково-практичної конференції «Україна – ЄС: двосторонні відносини у контексті гібридної війни, конфлікту політик пам'яті та забезпечення прав національних меншин» (м. Ужгород, 3 травня 2018 року) [Відп. за випуск М. М. Вегеш, В. І. Гиря]. Ужгород: ПП Роман О. І., 2018. 160 с.
46. Закарпаття 1919-2009 років: історія, політика, культура (україномовний варіант українсько-угорського видання) / Під ред. М. Вегеша, Ч. Фединець; [Редколег. Ю. Остапець, Р. Офіцинський, Л. Сорко, М. Токар, С. Черничко; Відп. за вип. М. Токар]. Ужгород: Ліра, 2010. 721 с.
47. Закарпаття в незалежній Україні (1991-2016): до 25-річчя проголошення незалежності України: науково-популярний нарис / Під загальною редакцією Маріана Токаря; Авторський колектив: М. Басараб, Р. Жиленко, М. Зан, В. Кічера, Ю. Остапець, Г. Попович, В. Тарасюк, М. Токар, С. Федака, В. Химинець, Ф. Шандор; Відповідальний за випуск М. Токар. Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2016. 288 с.
48. Інституційні та нормотворчі аспекти адаптації національних законодавств до норм та стандартів ЄС. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції 9 травня 2009 року. Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2009. 232 с.
49. Історія політичної думки України: підручник / за заг. ред. Н. М. Хоми. Львів: Новий Світ-2000, 2017. 632 с.
50. Карпатська Україна – етап українського державотворення: історія і сучасність. Матеріали наукової конференції, присвяченої 80-річчю проголошення незалежності Карпато-Української держави і 145-річчю від дня народження видатного закарпатського політика й громадсько-культурного мислителя Августина Волошина (м. Ужгород, 14 березня 2019 року) [Відп. за випуск М. М. Вегеш, В. І. Гиря]. Ужгород, 2019. 277 с.
51. Кафедра політології Ужгородського національного університету. Біобібліографічний покажчик / Підготували М. М. Вегеш, М. П. Зан. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету, 2003. 168 с.
52. Кічера Н.М. Білатеральна міждержавна співпраця з питань меншин в етнополітиці Словацької Республіки. *Русин.* Том 59. 2020. С. 197-214. DOI: 10.17223/18572685/59/11.
53. Ключкович А. Перехід до демократії в Словаччині: динаміка та суперечності суспільно-політичних трансформацій. Ужгород: «АУТДОР-ШАРК», 2019. 414 с.
54. Лендшел М. О. Місцева демократія у країнах Центральної і Східної Європи. Ужгород: Мистецька лінія, 2011. 688 с.
55. Лендшел М. О. Розширення та політика сусідства Європейського Союзу: навчально-методичний посібник та матеріали до курсу. Ужгород: Мистецька лінія, 2008. 283 с.

56. Лендьел М. О., Керецман В. Ю. Регіональна політика та управління у країнах Європи: матеріали до навчального курсу. Навчально-методичні матеріали для студентів вищих навчальних закладів та державних службовців. Ужгород, 2001. 248 с.
57. Манайло-Приходько Р. Ю., Остапець Ю. О. Регіональний вимір розвитку та функціонування партійної системи України. Ужгород: Видавництво «РІК-У», 2020. 388 с.
58. Марадик Н. В. Перехід до демократії в Чеській Республіці. Ужгород: Інформаційно-видавничий центр ЗППО, 2012. 174 с.
59. Методичні вказівки до навчального курсу «Політологія» / Підготували В. І. Басараб, В. Л. Боднар, В. В. Буркало, М. М. Вегеш, В. І. Гиря, М. П. Зан, А. Ю. Ключкович, М. М. Колодій, М. О. Лендьел, Н. В. Марадик, В. В. Марина, Ю. О. Остапець, В. С. Петрінко, М. О. Сорока, О. А. Сурніна-Далекорей, М. Ю. Токар. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2011. 168 с.
60. Навчальні програми кафедри політології Ужгородського національного університету / Авторський колектив: В. Л. Боднар, М. М. Вегеш, М. П. Зан, М. О. Лендьел, В. В. Марина, Ю. О. Остапець, М. Ю. Токар, В. І. Фенич. Частина перша: Основи політології; Основи соціології; Історія політичних вчень зарубіжних країн; Сучасна зарубіжна політологія; Філософія політики; Історія і теорія демократії; Політичні еліти і політичне лідерство; Політична культура; Релігія і політика; Основи конфліктології / Міністерство освіти і науки України, Ужгородський національний університет, Історичний факультет, Кафедра політології. Ужгород, 2002. 180 с.
61. Навчальні програми кафедри політології Ужгородського національного університету / Авторський колектив: М. М. Вегеш, М. О. Лендьел, М. Ю. Токар. Частина друга: Технологія політичного процесу; Теорія міжнародних відносин; Політична регіоналістика та регіональне управління; Міжнародні організації; Світовий процес і геополітика; Методика викладання соціально-політичних дисциплін; Політична історія Закарпаття / Міністерство освіти і науки України, Ужгородський національний університет, Історичний факультет; Кафедра політології. Ужгород, 2002. 124 с.
62. Наукова еліта Закарпаття: Доктори наук, професори Ужгородського національного університету / Передмова М. М. Вегеша. Ужгород: Видавництво «Гражда», 2005. 160 с.
63. Наукова робота студентів факультету суспільних наук: організація, виконання, оцінювання / Упорядники: М. М. Вегеш, М. П. Зан, Ю. О. Остапець, М. Ю. Токар. Ужгород, 2007. 88 с.
64. Наукова робота студентів факультету суспільних наук: організація, виконання, оцінювання / Видання друге, змінене і доповнене / Упорядники: М. М. Вегеш, М. П. Зан, Ю. О. Остапець, М. Ю. Токар. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2009. 96 с.
65. Наукова робота студентів факультету суспільних наук: організація, виконання, оцінювання / Видання третє, змінене і доповнене / Упорядники: М. М. Вегеш, М. П. Зан, Ю. О. Остапець, М. Ю. Токар. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2010. 92 с.

66. Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Політологія. Соціологія. Філософія. Бібліографічний показник змісту. Випуски 1-1 (18) (2004-2015). До 25-річчя кафедри політології і державного управління Ужгородського національного університету / Укладачі Н. С. Лехман, Л. О. Мельник; Відповідальна за випуск М. М. Медвідь. Ужгород: Видавництво Олександри Гаркуші, 2015. 116 с.
67. Олашин М. В. Історичний факультет Ужгородського національного університету (1945-2007). Короткий історичний нарис та довідкові матеріали. Ужгород: Видавництво «Гражда», 2007. 124 с.
68. Олашин М. В. Історичний факультет Ужгородського національного університету. Біобібліографічний довідник / Державний вищий навчальний заклад «Ужгородський національний університет»; Бібліографія ред. О. Д. Закривидорога; Відповідальний за випуск І. О. Мандрик. Ужгород: Видавництво «Гражда», 2010. 440 с., іл.
69. Основи політології: Навчальна програма нормативного курсу і плани семінарських занять для студентів неполітологічних спеціальностей УжНУ / Авторський колектив: В. Л. Боднар, М. М. Вегеш, М. П. Зан, В. В. Марина. Міністерство освіти і науки України, Ужгородський національний університет, Історичний факультет, Кафедра політології. Ужгород, 2002. 68 с.
70. Остапець Ю. Между Сциллой национализации и Харибдой регионализации: особенности развития партийной системы Украины. *Полития*. 2019. № 4. С. 154–175.
71. Остапець Ю., Ключкович А. Особенности партийной системы Словакии в контексте парламентских электоральных циклов 2016–2020 гг. *Международная экономика и международные отношения*. 2021. Т. 65. № 3. С. 81–90.
72. Остапець Ю., Остапець І. Изменение акторной структуры и конфигурации партийной системы Украины по итогам президентских и парламентских выборов 2019 года. *Вестник Томского государственного университета. Философия. Социология. Политология*. 2019. № 52. С. 193–205.
73. Остапець Ю. Електоральні процеси на Закарпатті у контексті загальнонаціональних виборів. Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2016. 412 с.
74. Остапець Ю., Гайданка Є., Ключкович А., Марадик Н. Еволюція партійних систем країн Вишеградської четвірки: досвід для України / Серія «Studia Regionalistica»; НДІ політичної регіоналістики; ДВНЗ «Ужгородський національний університет»; Агенція досліджень регіонального соціуму «Карпатія». Ужгород: ПП Данило С. І., 2014. 256 с.
75. Остапець Ю., Токар М. Закарпаття через призму політичних виборів / Серія «Studia Regionalistica»; НДІ політичної регіоналістики; ДВНЗ «Ужгородський національний університет». Ужгород: Видавництво «Карпати», 2009. 408 с.
76. Остапець Ю., Шестак Н., Дудінська І. Еволюція партійної системи України в умовах трансформації соціальних і політичних структур / Серія «Studia Regionalistica»; НДІ політичної регіоналістики; ДВНЗ «Ужгородський національний університет»; Агенція досліджень регіонального соціуму «Карпатія». Ужгород: ЗППО, 2016. 252 с.

- 77.Петрінко В. С. Конфліктологія: курс лекцій, енциклопедія, програма, таблиці. Навчальний посібник. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2020. 360 с.
- 78.Петрінко В. С. Світовий процес і геополітика. Методичний посібник для студентів за напрямком підготовки 6.030104 – Політологія. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2014. 164 с.
- 79.Під покровительством музи Кліо: Історичному факультету Ужгородського національного університету – 60 років / Упорядники: М. В. Олашин, Ю. О. Остапець, М. Ю. Токар, В. І. Фенич. Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2005. 280 с., іл.
- 80.Політика і державне управління. Тези доповідей 70-ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького складу кафедри політології і державного управління факультету суспільних наук ДВНЗ «Ужгородський національний університет». Видання присвячене 70-річчю Ужгородського національного університету, 25-річчю кафедри політології і державного управління та 10-річчю факультету суспільних наук УжНУ. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2016. 136 с.
- 81.Політична наука: навчально-методичний посібник / За редакцією М. М. Вегеша. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2009. 444 с.
- 82.Політичні перетворення в країнах Центральної та Східної Європи: історико-політичні, етнонаціональні, електоральні та державно-управлінські аспекти. Матеріали наукової конференції, присвяченої 30-річчю від дня утворення кафедри політології і державного управління ДВНЗ «Ужгородський національний університет». м. Ужгород, 8 грудня 2020 р. / За загальною редакцією проф. М. М. Вегеша і Ю. О. Остапця. Ужгород: ПП «АУТДОР-ШАРК», 2021. 264 с.
- 83.Політичні трансформації у країнах Центральної Європи наприкінці ХХ – на початку ХХІ століть: навчальний посібник / Упорядкування Мирослава Лендшел. Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2016. 464 с.
- 84.Політологія в Україні: стан та перспективи розвитку. Наукові доповіді та статті. К.: Видавництво Європейського університету, 2000. 252 с.
- 85.Політологія. Навчальна програма нормативного курсу і плани семінарських занять. Методичний посібник / Підготували: В. І. Басараб, В. Л. Боднар, В. В. Буркало, М. М. Вегеш, В. І. Гиря, І. М. Горобченко, М. П. Зан, А. Ю. Ключкович, М. М. Колодій, М. О. Лендшел, В. В. Марина, Ю. О. Остапець, В. С. Петрінко, М. Ю. Токар, В. І. Худанич. Ужгород: Видавництво Ужгородського національного університету, 2006. 108 с.
- 86.Політологія. Соціологія: Програми нормативних курсів і спецкурсів, плани семінарських занять / Відповідальний за випуск: М. М. Вегеш. Ужгород, 1999. 92 с.
- 87.Політологія: підручник / За редакцією М. М. Вегеша. 3-тє видання, перероблене і доповнене. К.: Знання, 2008. 384 с.
- 88.Соціально-економічні та етнополітичні зміни в країнах Центральної і Південно-Східної Європи (друга половина 80-х – перша половина 90-х років ХХ ст.). Матеріали міжнародної наукової конференції 26-27 вересня 1996 року. Ужгород: Госпрозрахунковий редакційно-видавничий відділ Закарпатського комітету у справах преси та інформації, 1997. 232 с.

89. Сторінки історії Ужгородського національного університету. Документи і матеріали: Посібник / Укладання, коментарі Н. М. Жулканич. Ужгород: УжНУ, 2005. 200 с.
90. Стряпко І. Товариство «Просвіта» в громадсько-політичному та культурному житті Закарпаття (1920-1939) / Серія «Studia Regionalistica»; НДІ політичної регіоналістики; ДВНЗ «Ужгородський національний університет». Ужгород: Інформаційно-видавничий центр ЗППО, 2012. 328 с.
91. Суспільні науки в Ужгородському університеті: До 5-річчя факультету суспільних наук / Упорядники: М. Вегеш, Ю. Остапець, М. Токар, В. Гиря, С. Тополянський. Ужгород, 2011. 180 с.
92. Токар М. Громадські організації України в системі розвитку публічно-управлінських відносин. Львів: Львівський регіональний інститут державного управління НАДУ при Президентові України, 2020. 412 с.
93. Токар М. Книжка кафедрального життя: короткий нарис та додаткові матеріали з історії кафедри політології і державного управління Ужгородського національного університету (До 25-річчя створення кафедри). Ужгород: Інформаційно-видавничий центр ЗППО, 2015. 100 с.
94. Толерантність на кордонах Європи: вимір для України. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції / Упорядники: І. М. Вегеш, М. М. Колодій; Відповідальний за випуск М. М. Вегеш. Ужгород: ФОП Наумченко Н. В., 2019. 144 с.
95. Ужгородський державний університет / Редакційна колегія: В. Ю. Сливка (голова), М. І. Пітюлич (заступник голови), Ю. М. Бідзіля (заступник голови), Л. О. Белей (літературний редактор), Т. М. Розумик, Т. Т. Дудинський, Ю. М. Сегеда, І. М. Ліхтей, В. М. Вайс, О. Г. Чубарь, В. Ю. Керецман, І. Й. Росола, І. А. Ілько, Г. В. Кун, М. М. Рошко, М. Й. Пілаш, Ю. А. Хоменко. Ужгород: Ужгородський державний університет; Ужгородська міська друкарня, 2000. 125 с.
96. Ужгородський національний університет на порозі III тисячоліття / Редколегія: М. М. Вегеш (голова редколегії), О. Г. Сливка, Л. О. Белей, І. П. Студеняк, В. В. Марина, Т. М. Розумик (відповідальний редактор), М. М. Басараб, В. В. Браславець. Ужгород: Всеукраїнське державне багатопрофільне видавництво «Карпати»; «Наш рідний край»; «Вісник Карпат», 2005. 192 с.
97. Ужгородський національний університет: 70 років на шляху національно-освітнього відродження України. Ювілейне видання до 70-річчя університету / Відповідальний редактор Л. О. Белей. Київ: ДВНЗ «УжНУ», 2015. 192 с.; іл.
98. Україна – ЄС: правові, політичні, соціальні та економічні аспекти інтеграції. Матеріали міжнародного науково-практичного круглого столу. Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2009. 204 с.
99. Україна і Центральна Європа: історія, політика, культура. V Науково-практична конференція «Формат розвитку відносин України та країн Центральної Європи у контексті впливу гібридної війни, виборчих процесів та забезпечення прав національних меншин» (м. Ужгород, 25 вересня 2020 року). [Відп. за випуск М. М. Вегеш, В. І. Гиря]. Ужгород: ТОВ «РІК-У», 2020. 320 с.
100. Україна та Центральна Європа. Матеріали II Міжнародної наукової конференції «Формат розвитку відносин України та країн Центральної Європи у

- контексті впливу гібридної війни, виборчих процесів та забезпечення прав національних меншин» (м. Ужгород, 3 травня 2019 року) [Відп. за випуск М. М. Вегеш, В. І. Гиря]. Ужгород: ПП Роман О. І., 2019. 261 с.
101. Хроніка Закарпаття. 1867-2010. Karpatalja Evszamokban. 1867-2010 / українсько-угорське двомовне видання; ukran-magyar ketnyelvu kiadvany / Авторі-упорядники: Вегеш М., Молнар Д. Стефан, Молнар Й., Остапець Ю., Офіцинський Р., Токар М., Фединець Ч., Черничко С. Серія «Studia Regionalistica»; НДІ політичної регіоналістики; ДВНЗ «Ужгородський національний університет». Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2011. 312 с.
102. Carpathian Ukraine in the Central European political crisis on the eve of World War II: Collective monograph / М. М. Vehesh, М. М. Palinchak, V. V. Marcuk, М. М. Kontsur-Karabinovych etc. Lviv – Torun: Liha-Pres, 2020. 220 p. Church, spirituality, nation: the Ukrainian Greek-Catholic Church in the social life of Ukraine: Collective monograph / М. М. Vehesh, М. М. Palinchak, V. V. Marcuk, М. М. Kontsur-Karabinovych etc. Lviv – Torun: Liha-Pres, 2020. 224 p.
103. Carpatica – Карпатика: Проблеми вітчизняної і зарубіжної історії з найдавніших часів до наших днів. Ювілейний збірник на пошану доктора історичних наук, професора Василя Івановича Худанича [Редакційна колегія: Е. А. Балагурі, М. М. Вегеш, С. В. Віднянський, Д. Д. Данилюк, В. Г. Котигорошко, В. В. Марина, М. І. Пітюлич, О. П. Реєнт, М. П. Тиводар; Відповідальні за випуск: В. Л. Боднар, М. М. Вегеш]. Випуск 14. Ужгород, 2002. 343 с.
104. Haydanka Y. Authoritarization or Democratization: Directions of Electoral Processes in Present-day Slovakia. *Journal of Comparative Politics*. 2021, Vol. 14. No 2, pp. 4-16.
105. Haydanka Y. Electoral and Citizen's View on Euroscepticism in Transitional Society: the Case of the Czech Republic. *On-line Journal Modelling the New Europe*. 2020, No 33, pp. 111–133.
106. Haydanka Y. Urgent Decentralization Problems in the Czech Republic at a Regional Level: Political, Administrative, and Sociological Dimensions. *Public Policy and Administration*. 2020, Vol. 19. No 2, pp. 253–265.
107. Kárpátalja 1919–2009: történelem, politika, kultúra / F ő s z e r k e s z t ő : Fedinec Csilla, Vehes Mikola Argumentum MTA Etnikai-nemzeti Kisebbségkutató Intézete, 2010. 640 old.
108. Lendel M. International Standards of Citizens Assessment of Public Administration and Local Government Reform in Ukraine After 2014 *Public Policy and Administration*. 2019. Vol. 18, No 2, P. 314-326.
109. Lendel M. Migration of Ukrainians to Central European countries in the context of the Postmaidan internal and international crisis. *Public Policy and Administration*. 2016. Vol. 15, No 4. P. 549–563.
110. Metropolitan Andrey Sheptytsky and the Greek Catholic in Eastern Galicia and Transcarpathia: Collective monograph / М. М. Vehesh, М. М. Palinchak, V. V. Marcuk, Ye. B. Kish etc. (SENSE). Lviv – Torun: Liha-Pres, 2019. 212 p.
111. Relatii Romano-ucrainene, istorie si contemporaneitate. Румунсько-українські відносини. Історія та сучасність. Romanian-ukrainian relations, history and present

- [М. М. Вегеш – рецензент]. Satu Mare: Editura Muzeului Satmarean; Cluj Napoca: Editura Econ Transilvan, 2016. 487 с.
112. Relatii Romano-ucrainene. Istorie si contemporaneitate. Romanian-Ukrainian relations. History and contemporaneity. Румунсько-українські відносини. Історія та сучасність. Tasnad, 26-28 octombrie 2017. Editory Irina Liuba Horvat. Anastasia Vehesh [М. М. Вегеш – рецензент]. Satu Mare: Editura Muzeului Satmarean – Cluj Napoca: Editura Econ Transilvan, 2018. 454 с.
113. Relatii Romano-ucrainene. Istorie si contemporaneitate. Romanian-Ukrainian relations. History and contemporaneity. Румунсько-українські відносини. Історія та сучасність. Editory Irina Liuba Horvat. Anastasia Vehesh [М. М. Вегеш – рецензент і член ред. кол.]. Satu Mare: Editura Muzeului Satmarean – Bucuresti: Editura RCR Editorial, 2019. 590 с.
114. Relatii romano-ucrainene. Istorie si contemporaneitate. Румунсько-українські відносини. Історія та сучасність / Редактори: Біорел Чубота, Тоадер Нікоара, Микола Вегеш, Люба Горват. Editura Presa Universitara Clujana – Editura Muzeului Satmarean, 2007. 344 с.
115. The level of efficiency and the need for the influence of social sciences on the development of modern civilization : collective monograph / K. S. Brenzovych, Yu. O. Ostapets, M. M. Palinchak, M. I. Tsalan, etc. Lviv-Toruń: Liha-Pres, 2020.100p.
116. Tokar M. Rebranding Non-Governmental Organizations of national minorities in democratic countries: A vision of Ukrainian researchers. Agathos. An Internathional Review of the Humanities and Social Science. Volume 11, Issue 2/2020. pp. 297 – 306.
117. Zan M., Hvozdyak O. Ethno-cultural renaissance and public representation of German national minority in Transcarpathian Region after 1989. Skhidnoievropeiskyi Istorychnyi Visnyk [East European Historical Bulletin], 2019, 13, 168–178. doi: 10.24919/2519-058x.13.188687.